

D

Motioner Stadgar

Vänsterpartiets 46:e kongress

Örebro 17-19 april 2026

D 1 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande vem som kan neka medlemskap §5

Partistyrelsen föreslår i § 5 en skrivning om att partiföreningsstyrelse, distriktsstyrelse eller partistyrelse kan neka personer från att bli medlemmar. Det är bra och rimligt. Men, den skrivning som föreslås öppnar för en tolkning om att annan partiföreningsstyrelse eller distriktsstyrelse än den för den instans i vilken personen önskar bli medlem kan besluta om att neka medlemskap. Det öppnar för att styrelsen för en förening i Göteborg, säg Vänsterpartiet i Backa, kan besluta om att Pelle i Solna inte får bli medlem. Det menar vi givetvis inte, för det vore en dålig ordning.

Föreslår kongressen besluta

att § 5 i stadgan inleds med "Medlemskap kan av aktuell partiföreningsstyrelse, aktuell distriktsstyrelse eller partistyrelse nekas" och därefter fortsätter i enlighet med PS förslag.

D 2 Vita Bergen

Öka demokratiska förfaranden

Gällande § 5

Vi förstår att översyn av ett medlemskap ska kunna ske så smidigt som möjligt. Att direkt neka ett medlemskap bör för såväl partistyrelsen som distriktsstyrelsen ske i samråd med partiföreningens styrelse. För att nå mesta möjliga demokratiska process föreslår vi

Föreslår kongressen besluta

att tillägget på § 5 ska vara; medlemskap även ska kunna nekas av distriktsstyrelse och partistyrelse i samråd med partiföreningens styrelse.

D 3 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande rapport om nekat medlemskap § 6

Partistyrelsen föreslår i § 5 en ändrad ordning för nekande av medlemskap. Men man glömmer att ändra i §6. För inte menar man att en distriktsstyrelse ska rapportera till sig själv? Givetvis kan det vara så att partistyrelsen inte tycker att det behöver rapporteras till dem, men även då behöver föreslagen stadga förändras.

Föreslår kongressen besluta

att § 6 ändras till "Beslut att neka medlemskap skall med angivande av skäl snarast rapporteras till distriktsstyrelsen, i de fall beslutet fattats av föreningsstyrelse, och till partistyrelsen, i de fall beslutet fattats av distriktsstyrelse.

D 4 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande överklagande av nekat medlemskap § 7

Partistyrelsen föreslår i § 5 en ändrad ordning för nekande av medlemskap. Men man glömmer att ändra i § 7. För inte menar partistyrelsen att partistyrrelsens beslut ska kunna överklagas till distriktsstyrelsen?

Föreslår kongressen besluta

att § 7 ändras till: "Beslut att neka medlemskap, fattat av föreningsstyrelse, kan överklagas till distriktsstyrelse. Distriktsstyrelsens beslut att neka medlemskap, eller att avslå överklagan om att neka medlemskap, kan överklagas till partistyrelsen. Partistyrrelsens beslut i fråga om att neka medlemskap, eller avslå överklagan om att neka medlemskap, kan inte överklagas.

D 5 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande utslagsröster §14

Den person som väljs till ordförande i en förening, en distriktsstyrelse, eller för den delen för hela Vänsterpartiet, har, förhoppningsvis, medlemmarnas förtroende och föreningens bästa för ögonen. Det är en person som har i uppgift att se helheten. Den person som väljs till mötesordförande kan väljas för att den är bra på att hålla i mötesordförandeklubban, eller för att man turas om och att det är dennes tur. Likväl menar partistyrelsen, i sitt förslag till stadga, och tidigare kongresser som fastställt aktuell paragraf, att mötesordföranden är mer lämplig att ha en utslagsröst än aktuell instans ordförande. Det tycker vi är dumt.

Föreslår kongressen besluta

att §14 ändras till "Vid lika röstetal i beslut med votering har aktuell partiinstans ordförande utslagsröst. Vid lika röstetal i personval, samt då sittande ordförande saknar rösträtt, avgör lotten."

D 6 Karlstad, Vänsterpartiet Göteborg, m. fl.

Valbarhetshinder för medlem med ej inbetald partiskatt

Under lång tid nu har partiet tillämpat att kamrater som får ett arvode vid parlamentariska uppdrag ska betala detta till partiet. Parlamentariker som uppstår fasta arvoden som överskjuter 45% av ett inkomstbasbelopp netto ska betala detta till partiet. Det innebär att 2026 kommer våra riksdagsledamöter, flera region- och kommunalråd få disponera 37 530 kronor. Då ska man veta att medianen av nettoinkomsten för befolkningen 20 år och äldre enligt SCB år 2023 låg på 24 708 kronor, långt mer än hälften av befolkningen har inte dessa höga belopp som våra heltidsarvoderade politiker har kvar att disponera varje månad. Trots att våra heltidsparlamentariker får ett generöst tilltaget belopp att disponera varje månad är det fortfarande återkommande problem med att kamrater inte betalar in sina belopp enligt de gemensamma regler vi har för partiskatten. Det har övertygat oss som lägger fram den här motionen att det måste bli förenat med konsekvenser att inte betala sin partiskatt, dvs att man inte kan vara valbar till uppdrag. Vi anser att det i partiets stadgar ska framgå att man inte är valbar ifall man vid ett vals genomförande finns förfallna skulder rörande partiskatten.

Föreslår kongressen besluta

att i partiets stadgar under stycket ”Beslut och val” lägga till en §19 b med följande lydelse
”Kandidat till partiets ledningar och parlamentariska uppdrag som vid tillfället för valet har betydande förfallna skulder till partiet rörande partiskatten är ej valbar till uppdraget man kandiderar till.”

Undertecknat av

Johanna Fors, Arvika, Patric Carlsson, Eda

D 7 Vänsterpartiet Västernorrland

Representation av personer med utländsk bakgrund i partiets stadgar

Vänsterpartiet är ett antirasistiskt, feministiskt och internationellt parti. Vi har länge arbetat för att bredda demokratin, stärka deltagandet och skapa ett internt liv där alla medlemmar har lika rätt att påverka. Vi har också lyckats väl med att öppna partiet för nya röster och erfarenheter, både i våra lokala föreningar och i hela landet.

Samtidigt förändras Sverige och världen runt oss. Samhällets strukturella hinder och rasistiska attityder påverkar människor olika, och det finns inga garantier för att demokratiskt deltagande sker på lika villkor utan att vi aktivt säkrar det. Det handlar inte om att Vänsterpartiet idag missgynnar personer med utländsk bakgrund, tvärtom har partiet ofta varit den politiska kraft som skapat flest möjligheter för människor oavsett bakgrund att engagera sig och ta plats.

Det här förslaget handlar därför inte om att rätta till ett internt problem, utan om att stärka och utveckla den demokratiska struktur som redan är partiets styrka, säkerställa att utvecklingen fortsätter åt rätt håll, och ge valberedningar och beredande organ ett tydligt mandat att arbeta systematiskt med mångfald.

Precis som den feministiska stadgeskrivningen har varit ett verktyg för att stärka kvinnors inflytande, kan en kompletterande skrivning om representation av personer med utländsk bakgrund bli ett verktyg för att:

- fortsätta bredda rekryteringen
- ta vara på partiets hela medlemsbas
- stärka demokratin internt
- bli mer representativa i relation till befolkningen

Den föreslagna stadgeskrivningen är därför ett naturligt nästa steg i partiets långsiktiga arbete för inkludering och jämlik representation.

Förslag till stadgeändring

Följande paragraf införs efter § 21:

§ 21 b. Representation av personer med utländsk bakgrund

Personer med utländsk bakgrund ska vara representerade i valda organ och på förtroendeposter. Målsättningen är att representationen på alla nivåer ska spegla partiets medlemskår och befolkningen i stort. Valberedningar och beredande organ ska aktivt verka för att bredda

rekryteringen och motverka strukturella hinder som begränsar medlemmars möjlighet att väljas till politiska och organisatoriska uppdrag.

Om synnerliga skäl anförs ska särskilt beslut fattas och skälen antecknas i protokollet.

Föreslår kongressen besluta

att anta en ny paragraf § 21 b i partiets stadgar om representation av personer med utländsk bakgrund i enlighet med motionens förslag.

D 8 Kävlinge

För en arbetarmajoritet i alla led

Arbetare är en av de mest underrepresenterade samhällsgrupperna i svensk politik. Det är oroväckande i sig men det som borde sätta igång alla varningsklockor är vilket parti som har flest arbetare bland sina politiker: arbetarfientliga Sverigedemokraterna. I riksdagen har de störst andel arbetare och i kommunfullmäktige runt om i landet är det det enda partiet där arbetare till och med är överrepresenterade. (Se artikeln ”Hon är en av få arbetare i riksdagen: ”Skitviktigt att det finns någon som jag””, ETC, 2024-11-16).

Skälen till att SD uppfattas som ett politiskt alternativ för i första hand den manlige arbetaren utanför storstäderna – men även i växande grad arbetarkvinnorna – är många och lösningen på det är klart mycket komplext. Men i ett sådant akut läge som vi befinner oss idag måste man plocka fram varenda verktyg ur verktygslådan, oavsett hur klumpigt verktyget i sig kan uppfattas. Ett sådant verktyg är kvotering, att helt enkelt inkvotera arbetare. Även om man inte kan fylla 50% varje gång är det en tydlig pekpinne till valberedningarna.

Föreslår kongressen besluta

att lägga till följande paragraf i stadgarna efter § 21 ”Arbetare skall vara representerade i valda organ och på förtroendeposter med minst 50 procent om inte synnerliga skäl förhindrar detta. I de fall där suppleanter förekommer skall såväl antalet ordinarie ledamöter som styrelsen som helhet bestå av minst 50 procent arbetare. Om synnerliga skäl anförs skall särskilt beslut om detta fattas och skälen antecknas till protokollet. Arbetare definieras som de med arbetaryrken samt lägre tjänstemän.”

D 9 Vänsterpartiet Uppsala län

Smidigare valprocess § 22

ör närvarande lyder stadgarnas § 22 som följer:

§ 22. Vid personval krävs för att bli vald mer än hälften av vid valet avgivna godkända röster. Om inte tillräckligt antal kandidater uppnår detta röstetal företas omval mellan de ej valda som fått flest röster. I omvalet deltar högst dubbelt så många kandidater som skall väljas. De som i omvalet fått flest röster förklaras valda.

Bestämmelsen innebär att det vid ett jämnt val om en enda plats med exempelvis endast två kandidater som deltar och med ett fåtal röstande som väljer att avstå behöver två valomgångar genomföras som allt som ofta har identiska resultat båda gångerna. Det är onödigt och tar tid på möten som ofta har mycket annat att fokusera på. Detta går att undvika genom förslaget i denna

motion. Personer som väljer att avstå har avgivit en röst som är godkänd men det är inte rimligt att avstående påverkar i sådan grad att möten förlängs med onödiga valomgångar, särskilt inte i omröstningar som redan sker mellan maximalt dubbelt så många kandidater som ska väljas. Om detta redan är en tolkning av stadgarna är ett förtydligande bara hjälpsamt för att undvika otydligheten med dagens skrivning.

Föreslår kongressen besluta

att § 22 ska ha följande lydelse: Vid personval krävs för att bli vald mer än hälften av vid valet avgivna godkända röster. Vid beräkningen av antalet avgivna röster räknas inte avgivna godkända röster som valt alternativet att avstå. Om inte tillräckligt antal kandidater uppnår detta röstetal företas omval mellan de ej valda som fått flest röster. I omvalet deltar högst dubbelt så många kandidater som skall väljas. De som i omvalet fått flest röster förklaras valda.

D 10 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande undantag § 22

I § 22 stadgas att det krävs en majoritet av rösterna för att bli vald till uppdrag. I § 98b finns ett undantag mot detta. Så kan vi inte ha det.

Föreslår kongressen besluta

att det till § 22, sist i paragrafen, förs: "För val av kongressombud gäller särskilda regler vilka stadgas i § 98b."

D 11 Enskild

Förtydliga ersättares rättigheter på kongress och årskonferens

Syftet med undantaget i § 24:s andra mening är att ombudens suppleanter på kongress och distriktsårskonferens bara ska ha yttrande- och förslagsrätt när de tjänstgör. Men undantaget kan misstolkas som att även suppleanter i partistyrelsen/distriktsstyrelsen, valberedningen, revisorsgruppen och parlamentariska grupper saknar de rättigheter som deras ordinarie ledamöter har på en kongress eller distriktsårskonferens. Undantaget bör förtydligas för att undvika detta.

Föreslår kongressen besluta

att i § 24 ändra "med undantag för kongress och distriktsårskonferens" till "med undantag för ombudens suppleanter på kongress och distriktsårskonferens".

Undertecknat av

Johan Zandin, Frölunda

D 12 Enskild

Rätt att inträda för ordinarie ombud

Partiet har idag en praxis där ordinarie ombud på kongress eller distriktsårskonferens som har ersatts av en suppleant aldrig får återinträda.

Det är en onödigt hård praxis och diskriminerar grupper som av olika skäl kan behöva anlända sent till ett möte eller gå tidigt en dag men återkomma nästa dag. Det kan t.ex. drabba personer med ovanliga arbetstider, ensamstående föräldrar, personer med funktionsnedsättningar, med medicinska problem som migrän eller med andra tillfälliga besvär.

Denna praxis leder också till krystade strategiska val av ombud och ersättare, där den som bara kan vara med på senare delen av ett möte bör väljas till ersättare, medan den som bara kan vara med i början av ett möte ändå kan väljas som ordinarie.

En bättre ordning är den som redan tillämpas i landets alla kommun- och regionfullmäktige. Där får en ordinarie ledamot som kommer sent inträda i tjänst. En ordinarie ledamot som tjänstgjort men lämnat mötet får också återinträda, men först när förhandlingarna återupptas dagen därpå. Självklart får den som bara lämnat tillfälligt p.g.a. jäv också återinträda.

Föreslår kongressen besluta

att efter § 24 infoga följande nya paragraf: "En ordinarie ledamot som ännu inte har tjänstgjort samma dag eller som bara har lämnat sin tjänstgöring tillfälligt på grund av jäv, har rätt att inträda som tjänstgörande."

Undertecknat av

Johan Zandin, Frölunda

D 13 Backa, m. fl.

Motion rörande vad som är en geografisk partiförening § 25, § 25b

I § 25 nämns 7 typer av partiföreningar. Medlemmar i kommun. Medlemmar i kommunedel. Medlemmar på arbetsplats. Medlemmar på lärosäte. Medlemmar inom gemensam bransch. Medlemmar inom gemensamt yrke. Medlemmar med gemensam arbetsgivare.

Det nämns också att ingen kan vara med i mer än en geografiskt baserad partiförening. Däremot framgår inte vad som är en geografiskt baserad partiförening.

Det går att argumentera för att partiförening på arbetsplats eller lärosäte är en geografiskt baserad partiförening. Detta utifrån att de flesta arbetsplatser och lärosäten är knutna till en viss geografisk plats. Det är också rimligt att jämföra de två typerna med en branschförening. Det ter sig inte orimligt att kunna vara med i såväl Vänsterpartiet Knäckebröhult som Vänsterpartiet Knäckebröhults textilväveri.

Samtidigt ger § 25b skenet av att partiförening på arbetsplats eller lärosäte ska räknas till de geografiskt baserade partiföreningar då man nämner att de som är organiserade i gemensam bransch eller yrke, eller gemensam arbetsgivare, även kan tillhöra en geografiskt baserad partiförening.

Det är möjligt att komma runt problemet genom att istället för att bilda Vänsterpartiet Knäckebröhults textilväveri bilda Vänsterpartiet textilväveriarbetare i Knäckebröhult. Då blir det inte kopplat till en arbetsplats utan en bransch.

Vi menar att det vore rimligt att om det skulle finnas tre föreningar i Knäckebröhult – Vänsterpartiet Knäckebröhult, Vänsterpartiet Knäckebröhults universitet och Vänsterpartiet Knäckebröhults textilväveri – så är det rimligt att de två sistnämnda fokuserar på sitt lärosäte och

arbetsplats, och att medlemmarna i de två sista också kan vara med i den förstnämnda. Om så ej kan ske behövs en lösning med ett samarbetsorgan mellan de olika föreningarna. Det behöver i så fall stadgefästas.

Tyvärr har vi ingen bra lösning på skrivning. Utifrån att det inte är tydligt hur det ska vara. Därför föreslår vi att PS får i uppdrag att se över § 25 och § 25b. Förhoppningsvis kommer PS med ett bra förslag redan i sitt svar, då behöver de inte utreda.

Föreslår kongressen besluta

att pS, utifrån argumentationen i motionen, ges i uppdrag att utreda § 25 och § 25b.

Undertecknat av

Mats Heden, Jönköping

D 14 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande överklagan om ny partiförening § 26

Givetvis ska alla beslut av en distriktsstyrelse rörande nya partiföreningar vara väl förankrade. Likväl finns möjligheten att överklaga ett beslut om att inte godkänna en ny partiförening. Vi kan se möjliga scenarier där någon vill överklaga beslutet att faktiskt bilda en ny partiförening, på samma sätt som möjligheten att överklaga att inte bilda en. Det är förhoppningsvis en möjlighet som aldrig kommer behövas, men det är rimligt att även den möjligheten finns.

Föreslår kongressen besluta

att sista meningen i § 26 ändras till "Beslut att ej godkänna, eller godkänna, ny partiförening kan överklagas till partistyrelsen."

D 15 Karlstad, m. fl.

Två-Års-Möte

Att ge partiföreningar som så önskar möjligheten att lyfta bort sin högst beslutande instans till vart annat år istället för varje år känns mycket märkligt. Denna typ av förslag gynnar en typ av toppstyrning som jag anser inte hör hemma i vårt parti. Att årsmötet ger sina valda företrädare förtroende till att leda föreningen är något vackert men det är också något som noggrant ska granskas och utvärderas varje år. Det kan absolut finnas fördelar i geografiskt stora distrikt att av ekonomiska skäl hålla DÅK vart annat år men för våra partiföreningar anser jag att vi inte kan tumma på att årsmöten inte ska hållas varje år. Som ordförande i en partiförening ska alla medlemmar veta och känna sig trygga med att de kan byta ut både mig och hela styrelsen om en majoritet av medlemmarna anser att vi missbrukat det förtroende vi fått, och det SKA kunna göras varje år för att upprätthålla den interna demokratin på ett tillfredställande sätt. Alltså inte låta § 35 vara den enda nödlösningen. Dessutom heter det årsmöte av en anledning, nämligen att det är ett möte som hålls varje år.

Föreslår kongressen besluta

att behålla § 33 som "Partiföreningens högsta instans är årsmötet, som genomförs före mars månads utgång om inte särskilda skäl förhindrar detta."

Undertecknat av

Felix Ebefors, Skärholmen, Martin Solberg, Kil

D 16 Skärholmen

Fortsatt årliga årsmöten

Årliga årsmöten ger hanterbara mandatperioder och tydlig rutin för ekonomin för föreningars styrelser. För medlemmar ger det regelbunden insyn i styrelsens arbete och ekonomi samt makt att till- och avsätta ledamöter när så behövs. Möjligheten att mer sällan hålla årsmöten öppnar upp för partiföreningar som har svårt att hålla stabil verksamhet och engagera medlemmar att ytterligare förvärma dessa problem genom att öka avståndet mellan medlemmar, styrelse, och föreningens högst beslutande instans.

Föreslår kongressen besluta

att behålla § 33 som "Partiföreningens högsta instans är årsmötet, som genomförs före mars månads utgång om inte särskilda skäl förhindrar detta."

D 17 Enskild

Tydlighet om tvåårsperioder § 33 m.fl.

För närvarande lyder stadgarnas § 33 som följer:

§ 33. Partiföreningens högsta instans är årsmötet, som genomförs före mars månads utgång om inte särskilda skäl förhindrar detta.

Partistyrerelsens förslag är att stadgarnas § 33 ska lyda som följer (ändring i kursiv stil):

§ 33. Partiföreningens högsta instans är årsmötet, som genomförs varje eller vartannat år före mars månads utgång om inte särskilda skäl förhindrar detta. Beslut om mandatperiodens längd fattas av årsmötet.

I Vänsterpartiet Uppsala län har vi börjat använda oss av tvååriga perioder mellan distriktsårskonferenserna och väljer därför en distriktsstyrelse på två år. Vår erfarenhet är att det är förvirrande att använda en term som mandatperiod i ett politiskt parti som arbetar i cykler utefter de allmänna valens mandatperioder om fyra år. Oftast torde någon som säger mandatperiod syfta på dessa fyraåriga perioder mellan de allmänna valen. I vårt distrikt använder vi därför verksamhetsperiod eftersom det är tydligare och inte blandas ihop med förutnämnda begrepp. Motionens förslag är därför just detta, att genomgående använda ordet verksamhetsperiod i stället.

I nuvarande stadgar och förslag tycks mandattid användas blandat med mandatperiod för att beskriva den tid som en person innehar ett uppdrag. Mandattid är dock tydligare och leder inte till samma förvirring som användandet av mandatperiod. Men det behöver då användas konsekvent och samma resonemang som ovan ska appliceras på stadgarna i dess helhet vilket gör att en rad Föreslår kongressen besluta följer utifrån resonemanget ovan.

Föreslår kongressen besluta

att § 33 ska ha följande lydelse: Partiföreningens högsta instans är årsmötet, som genomförs varje eller vartannat år före mars månads utgång om inte särskilda skäl förhindrar detta. Beslut om

verksamhetsperiodens längd fattas av årsmötet. att § 41 ska ha följande lydelse: Styrelsens och revisorernas mandattid avslutas när nytt val genomförs. att § 53 ska ha följande lydelse: Partidistriktets högsta instans är årskonferensen, som genomförs före mars månads utgång varje eller vartannat år. Beslut om verksamhetsperiodens längd fattas av årskonferensen. att § 72 ska ha följande lydelse: Distriktsstyrelsens och revisorernas mandattid avslutas när nytt val genomförs. att § 111 ska ha följande lydelse: Partistyrelsen väljer bland sina ordinarie ledamöter ett verkställande utskott bestående av högst 7 ledamöter. I verkställande utskottet skall partiordförande, vice ordförande och partisekreterare ingå. Mandattiden för verkställande utskottet är en kongressperiod.

Undertecknat av

Artemis Lumarker, Uppsala

D 18 Enskild

Tillägg till § 33

Idag är förslaget följande:

§ 33. Partiföreningens högsta instans är årsmötet, som genomförs varje eller vartannat år före mars månads utgång om inte särskilda skäl förhindrar detta. Beslut om mandatperiodens längd fattas av årsmötet.

Men det regleras inte hur man fastslår om årsmötet ska ske varje eller vartannat år.

Extra årsmöte kan alltid hållas men det är svårt för medlemmarna att organisera sig för detta. Så en kompromiss kan vara att man på årsmötet även beslutar om när nästa årsmöte sker. Det väljs då om mötet anser att man önskar möte kommande år eller om det ska vara andra året.

Föreslår kongressen besluta

att § 33 lyder som följer: Partiföreningens högsta instans är årsmötet, som genomförs varje eller vartannat år före mars månads utgång om inte särskilda skäl förhindrar detta. Beslut om mandatperiodens längd samt när nästa årsmöte ska genomföras fattas av årsmötet.

Undertecknat av

Pia Malmros, Gotland

D 19 Umeå

Utforska idén av att ersätta könsseparatistmötena med ett könsblandat alternativ

De separatistiska mötena har ansetts vara ett verktyg för att stärka grupper som historiskt haft mindre utrymme i politiken. Trots goda intentioner finns det anledning att problematisera separatism som taktik. Många medlemmar i partiet, framförallt män, ickebinära och

transpersoner (men också kvinnor) uttrycker en upplevelse av att nuvarande separatistiska mötesformer bidrar till känslor av utanförskap och misstänkliggörande, samt att delaktighet inte sker på lika villkor. Den här motionen yrkar därför på att ersätta de separatistiska förträffarna med ett könsblandat alternativ som fokuserar på hur vi stärker gemenskapen mellan alla medlemmar på plats, oavsett könstillhörighet. Detta skulle även sänka tröskeln för

de potentiella nya medlemmar som idag vill närma sig vårt parti men som inte känner sig välkomnade av separatismen. Att ersätta separatistiska möten med någon form av könsblandad aktivitet innebär inte att avsluta samtalen om sexism, härskartekniker eller patriarkala frågor eftersom det fortfarande är viktiga ämnen att fortsätta uppmärksamma. Vi behöver fortfarande lyfta och reflektera kring den sexism som finns i samhället, men vi bör göra det tillsammans.

Föreslår kongressen besluta

att de stadgebestämda könsseparatistmötena i paragraf § 33, § 53 § 79 ska strykas, att Partistyrelsen tar fram ett könsneutralt alternativ till separatistiska förmöten som ytterligare en möjlighet för partiföreningar att använda sig av för att utveckla våra mötesformer utifrån lokala förutsättningar och erfarenheter.

D 20 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande könsseparatistiska träffar vid årsmöte §33 b

I § 33b står det att könsseparatistiska träffar bör genomföras i samband med årsmöte. Könsseparatistiska träffar har vi väl på alla möten, om det inte föreligger särskilda skäl. Det tycker vi att vi ska fortsätta med. Att då PS föreslår att könsseparatistiska möten bör hållas på årsmöten tycker vi är konstigt. På årsmöten är det självklart. På alla andra möten hade vi kunnat tänka oss ett bör.

Föreslår kongressen besluta

att § 33b ändras till: "I syfte att stärka det internfeministiska arbetet ska könsseparatistiska träffar genomföras i anslutning till årsmötet om inte synnerliga skäl förhindrar detta. Om synnerliga skäl anförs skall särskilt beslut om detta fattas och skälen anges i protokollet."

D 21 Solna, m. fl.

Motion gällande rasifierade separatistiska träffar i samband med större möten och vid årsmöten.

I samband med att programkongressen 2024 fastställde att Vänsterpartiet är ett antirasistiskt parti, är det en naturlig fortsättning att vid större möten ta upp partiets interna antirasistiska arbete. Genom att arrangera både könsseparatistiska och rasifierade separatistiska träffar innan mötet stärker vi möjligheterna för kamraterna att aktivt få ta del av hur positivt och negativt rasifierade upplever våra möten och hur vi alla kan göra våra möten mer inkluderade för de kamrater som är negativt rasifierade.

I likhet med könseparatistiska träffar kan träffarna vara ett tillfälle där kamrater får prata om sina upplevelser och eventuella svårigheter som man har från det politiska arbetet på i olika sammanhang och nivåer. Idén är att bli stärkt och få energi genom att dela med sig av sina erfarenheter och höra att det finns fler med liknande upplevelser. Att prata om hur man kan stötta varandra under konferensen eller kongressen, även om man inte tycker lika i olika sakfrågor.

Den här motionen gäller partiföreningar.

Föreslår kongressen besluta

att under § 33 lägga till en ny paragraf, § 33 c. ”I syfte att stärka det interna antirasistiska arbetet bör rasifierade separatistiska träffar genomföras i anslutning till årsmötet.”

Undertecknat av

Poya Ashna, Hägersten, Yakira Pulido Moreno, Upplands Väsby, Rand Nezamaldin, Värmdö, Lisa Hutton Nyberg, Årsta, Rose-Marie Rooth, Bromma

D 22 Gävle

Fyllnadsval

För att hjälpa partiföreningarna att göra rätt behövs en paragraf som styr upp hur fyllnadsval skall gå till. Stadgarna § 37 fastslår att styrelsen skall väljas av årsmötet och en konsekvens av det är att fyllnadsval till partiföreningens styrelse skall ske på ett extra årsmöte.

Föreslår kongressen besluta

att i § 35 en mening läggs till efter meningen som slutar med "så begär." "Vid behov av fyllnadsval till styrelsen och revisorer skall styrelsen kalla till extra årsmöte."

D 23 Gävle

Undvik motstridiga val

Stadgarna skulle behöva vägleda partiföreningarna mer, så att misstag som beror på ren okunskap kan undvikas. Det borde exempelvis vara enkelt att förhindra att personer väljs till att samtidigt ingå i styrelse och valberedning eller till att samtidigt sitta i en styrelse och vara revisor, vilket då och då förekommer. Den som sitter på dessa stolar samtidigt förväntas bereda val av sig själv, eller granska och föreslå ansvarsfrihet för den styrelse hen själv sitter i, vilket förstås är olämpligt.

De allra flesta vill göra rätt från början. Den som söker vägledning borde hitta den i stadgarna, inte behöva leta efter olika policydokument med oklar status. Varför inte underlätta för partiföreningarna genom att helt enkelt skriva i klartext vad som gäller?

Föreslår kongressen besluta

att en ny paragraf läggs till i stadgarna under punkten Partiförenings årsmöte, med följande innebörd: ”Den som ingår i styrelse kan inte samtidigt ingå i valberedning eller vara revisor i Partiföreningen.”

D 24 Enskild

Om valberedningars uppgift 1

Motionen syftar till att tydliggöra valberedningarnas uppdrag genom att skriva in i stadgarna vad beredning av val innebär. Detta innebär förändringar i flera olika paragrafer, varför motsvarande motion återkommer flera gånger i enlighet med principen om en att-sats per motion.

Partiets valberedningar har en viktig uppgift när det kommer till att utse vilka som ska vara våra företrädare, internt och externt. Dock regleras inte valberedningarnas arbete i stadgarna mer än att det står att de ska bereda val och i övrigt fastställa formerna för nominering.

Det är bra att stadgarna inte detaljstyr olika instansers uppgifter utan lämnar utrymme för att dessa kan arbeta på olika sätt. Denna brist på reglering har dock lett till att det på sina håll i partiet utvecklats en praxis som gör att valberedningarna menar att de inte behöver tillfråga nominerade utan kräver att alla som nomineras redan ska ha tillfrågats av den nominerande. Detta har lett till både principiella och praktiska problem.

De principiella problemen innebär att denna praxis leder till färre nomineringar och nomineringar av annan karaktär. Om den jag vill nominera ska vara tillfrågad kräver det att jag känner denne privat och har kontakt med denne. Det innebär i realiteten att det är kompisar som nominerar kompisar. Grundprincipen måste vara att alla med nomineringsrätt kan nominera alla valbara, oaktat privata kontakter.

Det innebär också att det är mycket information som aldrig kommer valberedningen till del. Om en person åtnjuter stort förtroende i partiet ligger det i valberedningens intresse att få reda på det, även om personen ifråga inte avser kandidera till just den posten just den gången. Inte sällan är det just valberedningarnas uppgift att få tveksamma personer att ställa upp, eftersom vi vet att vissa är mer benägna att tacka ja till en post även om de inte är de bäst lämpade. Om valberedningarna kräver att de nominerade ska vara tillfrågade får de aldrig den informationen. Det är det viktigt att vi har med oss inte minst ur ett internfeministiskt perspektiv.

Det har också resulterat i praktiska problem då personer blivit valda till poster de inte kandiderat till, då valberedningar föreslagit dem då man förutsatt att de kandiderar, eftersom man fått in en nominering.

Det finns alltså, åtminstone på sina håll, anledning att se över och uppvärdera valberedningarnas arbete i stort – men det är ett arbete som ligger utanför stadgarna. Allt för strikta regleringar innebär minskad flexibilitet och riskerar att göra större skada än nytta. Däremot är det tydligt att stadgarna behöver tydliggöra vad ”beredning av val” innebär. Att bereda val är en omfattande uppgift som inbegriper många olika uppgifter men ett universellt minimum som skulle kunna ställas i stadgarna är ”att samla in nomineringar, att tillfråga nominerade och lägga förslag till beslutande möte”.

Föreslår kongressen besluta

att i § 39 efter ”Val av valberedning bereds av styrelsen.” lägga till ”Beredning av val innebär att ta emot nomineringar, tillfråga nominerade och lägga förslag till mötet.”

Undertecknat av

Truls Persson, Malmö

D 25 Solna, m. fl.

Motion gällande rasifierade separatistiska träffar i samband med större möten och vid årsmöten.

I samband med att programkongressen 2024 fastställde att Vänsterpartiet är ett antirasistiskt parti, är det en naturlig fortsättning att vid större möten ta upp partiets interna antirasistiska arbete.

Genom att arrangera både könsseparatistiska och rasifierade separatistiska träffar innan mötet stärker vi möjligheterna för kamraterna att aktivt få ta del av hur positivt och negativt rasifierade upplever våra möten och hur vi alla kan göra våra möten mer inkluderade för de kamrater som är negativt rasifierade.

I likhet med könsseparatistiska träffar kan träffarna vara ett tillfälle där kamrater får prata om sina upplevelser och eventuella svårigheter som man har från det politiska arbetet på i olika sammanhang och nivåer. Idén är att bli stärkt och få energi genom att dela med sig av sina erfarenheter och höra att det finns fler med liknande upplevelser. Att prata om hur man kan stötta varandra under konferensen eller kongressen, även om man inte tycker lika i olika sakfrågor.

Den här motionen gäller distriktet.

Föreslår kongressen besluta

att under § 53 lägga till en ny paragraf, § 53 c. ”I syfte att stärka det interna antirasistiska arbetet ska rasifierade separatistiska träffar genomföras i anslutning till årskonferensen”

Undertecknat av

Poya Ashna, Hägersten, Yakira Pulido Moreno, Upplands Väsby, Rand Nezamaldin, Värmdö, Lisa Hutton Nyberg, Årsta, Rose-Marie Rooth, Bromma

D 26 Vänsterpartiet Göteborg

Partistyrelsen förslag till kongressen ska gå ut med kallelsen 6 månader innan

Inför årets kongress var vi många som blev förvånade över att partistyrelsen förslag till valplattform och stadgar inte följde med kallelsen 6 månader innan. Eftersom partistyrelsen gjort tolkningen av nuvarande stadgarna att det enda som krävs är att formellt kalla till vilket datum det är sex månader innan så är vi som skriver den här motionen övertygade om att vi behöver förtydliga i stadgarna att även partistyrelsen förslag måste följa med kallelsen. Detta då det kräver tid av partiorganisationen att läsa partistyrelsens förslag, diskutera dem och motionera på dem. Därför är det rimligt att man har tre månader på sig innan motionerna ska vara inne, inte två månader som det nu har blivit. När nu partistyrelsen föreslår ett förfarande där partiföreningar och distrikt ska yttra sig över motioner från enskilda motionärer så behövs definitivt tiden för att hinna det. För att inte ett partidistrikt ska få för sig att distriktsstyrelsen förslag inte ska gå ut ihop med kallelsen i framtiden ska även detta såklart regleras i stadgarna.

Föreslår kongressen besluta

att § 79 i partistyrelsens förslag till stadgar ändras till följande lydelse: ”Partikongressen, som är partiets högsta instans, genomförs vart annat år på tid och plats som beslutas av partistyrelsen. Partiföreningar och distrikt ska kallas senast sex månader före kongressens öppnande. I kallelsen ska ingå partistyrelsens förslag till dagordning, samt övriga förslag som partistyrelsen eller programkommissionen avser att lägga fram för kongressens behandling.” samt att § 54 i partistyrelsen förslag till stadgar ändras till följande lydelse: ”Partidistriktets föreningar kallas till årskonferens senast tre månader före dess genomförande. I kallelsen ska ingå distriktsstyrelsens förslag till dagordning, samt övriga förslag som distriktsstyrelsen avser att lägga fram för årskonferensens behandling.”

D 27 Vänsterpartiet Uppsala län

Extra till mindre partiföreningar - § 55 och §136 b

För närvarande lyder stadgans § 55 som följer:

§ 55. Extra årskonferens genomförs då distriktsstyrelsen finner det nödvändigt eller då partiföreningar med minst en tredjedel av distriktets medlemsantal efter beslut av medlemsmöte så begär. Kallelse till extra årskonferens utsänds senast en månad före dess genomförande. Extra årskonferens kan endast behandla de frågor som upptagits i kallelsen.

Bestämmelsen innebär att en hel del partiföreningar inte har möjlighet att få till en extra årskonferens för distriktet även då behov finns. Ett av de mest extrema fallen blir i Vänsterpartiet Uppsala län (distriktet) där samtliga partiföreningar tillsammans undantaget Vänsterpartiet Uppsala inte når upp till minst en tredjedel av distriktets medlemsantal. Det betyder att även om partiföreningarna i Knivsta, Östhammar, Heby, Älvkarleby, Tierp, Håbo och Enköping går samman kan de inte kräva en extra distriktsårskonferens och då är de tillsammans sju av åtta partiföreningar i distriktet. Förmodligen skulle en distriktsstyrelse lyssna på dessa partiföreningar och då kalla till en extra distriktsårskonferens. Men att det kräver ett "förmodligen" och blir beroende av välvilja i andra organ såsom distriktsstyrelsen blottar ett systemfel.

Motionen vill därför åtgärda detta genom att skapa en ytterligare möjlighet att kalla till extra distriktsårskonferens genom att utöver medlemsantal se till antal partiföreningar som ser behov av en extra distriktsårskonferens.

Samma resonemang som ovan ska tillämpas på § 136 b.

Föreslår kongressen besluta

att § 55 ska ha följande lydelse: Extra årskonferens genomförs då distriktsstyrelsen finner det nödvändigt, minst en tredjedel av partiföreningarna i distriktet eller då partiföreningar med minst en tredjedel av distriktets medlemsantal efter beslut av medlemsmöte så begär. Kallelse till extra årskonferens utsänds senast en månad före dess genomförande. Extra årskonferens kan endast behandla de frågor som upptagits i kallelsen. att § 136 b ska ha följande lydelse: Extra valkonferens genomförs då distriktsstyrelsen finner det nödvändigt, minst en tredjedel av partiföreningarna i distriktet eller då partiföreningar med minst en tredjedel av distriktets medlemsantal efter beslut av medlemsmöte så begär. Kallelse till extra valkonferens utsänds senast en månad före dess genomförande. Extra valkonferens kan endast behandla de frågor som upptagits i kallelsen.

D 28 Enskild

Justerad motionstid vid extra årskonferens

Inför en ordinarie distriktsårskonferens kan medlemmar och partiföreningar använda ca 1/2 tiden från kallelsen till mötet för att skriva motioner, därefter har distriktsstyrelsen ca 1/4 av tiden att besvara motionerna och ombuden ca 1/4 för att ta ställning till svaren.

För en extra distriktsårskonferens är principen detsamma men alla tider är bara 1/3 så långa. Förutom i § 55, där sista dag att lämna in motioner av någon anledning har satts till 3 veckor innan mötet, istället för 2 veckor innan (vilket hade varit konsekvent med tiderna för ordinarie årskonferenser).

Med nuvarande skrivning får medlemmar och partiföreningar bara ca 1/4 av tiden från kallelse till möte för att skriva motioner, medan ca 1/2 tiden ges till distriktsstyrelsen att besvara dem och ca 1/4 till ombuden att ta ställning till svaren. Förutom att det är inkonsekvent ger det inte tillräckligt med tid för medlemmar och partiföreningar att hinna skriva motioner.

Distriktsstyrelsen bestämmer också datum för den extra årskonferensen och kan därför se till att planera in den så de klarar sig med 1 vecka för att besvara inkommande motioner. Motioner till en extra årskonferens bör därför kunna lämnas in fram till 2 veckor innan mötet.

Föreslår kongressen besluta

att i § 65 ändra "senast tre veckor" till "senast två veckor".

Undertecknat av

Johan Zandin, Frölunda

D 29 Enskild

Om valberedningars uppgift 2

Motionen syftar till att tydliggöra valberedningarnas uppdrag genom att skriva in i stadgarna vad beredning av val innebär. Detta innebär förändringar i flera olika paragrafer, varför motsvarande motion återkommer flera gånger i enlighet med principen om en att-sats per motion.

Partiets valberedningar har en viktig uppgift när det kommer till att utse vilka som ska vara våra företrädare, internt och externt. Dock regleras inte valberedningarnas arbete i stadgarna mer än att det står att de ska bereda val och i övrigt fastställa formerna för nominering.

Det är bra att stadgarna inte detaljstyr olika instansers uppgifter utan lämnar utrymme för att dessa kan arbeta på olika sätt. Denna brist på reglering har dock lett till att det på sina håll i partiet utvecklats en praxis som gör att valberedningarna menar att de inte behöver tillfråga nominerade utan kräver att alla som nomineras redan ska ha tillfrågats av den nominerande. Detta har lett till både principiella och praktiska problem.

De principiella problemen innebär att denna praxis leder till färre nomineringar och nomineringar av annan karaktär. Om den jag vill nominera ska vara tillfrågad kräver det att jag känner denne privat och har kontakt med denne. Det innebär i realiteten att det är kompisar som nominerar kompisar. Grundprincipen måste vara att alla med nomineringsrätt kan nominera alla valbara, oaktat privata kontakter.

Det innebär också att det är mycket information som aldrig kommer valberedningen till del. Om en person åtnjuter stort förtroende i partiet ligger det i valberedningens intresse att få reda på det, även om personen ifråga inte avser kandidera till just den posten just den gången. Inte sällan är det just valberedningarnas uppgift att få tveksamma personer att ställa upp, eftersom vi vet att vissa är mer benägna att tacka ja till en post även om de inte är de bäst lämpade. Om valberedningarna kräver att de nominerade ska vara tillfrågade får de aldrig den informationen. Det är viktigt att vi har med oss inte minst ur ett internfeministiskt perspektiv.

Det har också resulterat i praktiska problem då personer blivit valda till poster de inte kandiderat till, då valberedningar föreslagit dem då man förutsatt att de kandiderar, eftersom man fått in en nominering.

Det finns alltså, åtminstone på sina håll, anledning att se över och uppvärdera valberedningarnas arbete i stort – men det är ett arbete som ligger utanför stadgarna. Allt för strikta regleringar innebär minskad flexibilitet och riskerar att göra större skada än nytta. Däremot är det tydligt att stadgarna behöver tydliggöra vad ”beredning av val” innebär. Att bereda val är en omfattande uppgift som inbegriper många olika uppgifter men ett universellt minimum som skulle kunna ställas i stadgarna är ”att samla in nomineringar, att tillfråga nominerade och lägga förslag till beslutande möte”.

Föreslår kongressen besluta

att i § 69 efter ”[...] utsedd av föregående årskonferens.” lägga till ”Beredning av val innebär att ta emot nomineringar, tillfråga nominerade och lägga förslag till årskonferensen.”

Undertecknat av

Truls Persson, Malmö

D 30 Enskild

Val av valberedning på distriktsnivå

Partistyrelsen har i förslaget till stadgar gjort vad man kallar för en ”justering” av hur valberedning ska väljas på distriktsnivå. Det är en innovativ användning av ordet ”justering” eftersom den förändringen innebär är något helt annat.

I gällande stadgar står att ”val av ny valberedning bereds av distriktsstyrelsen eller av särskild valkommitté tillsatt av årskonferensen”. I förslaget från partistyrelsen har lydelsen ändrats till ”val av ny valberedning bereds av distriktsstyrelsen eller i annan ordning som årskonferensen beslutar”. Man har alltså gått från ”gör si eller så” till ”gör vad ni vill”.

Jag känner inte till hur vanligt det idag är att valet bereds genom valkommitté istället för av distriktsstyrelsen, men det senare torde vara det vanliga. Jag tycker att dessa två alternativ redan lämnar öppet för stora möjligheter (möjligen för stora) för distrikten att göra så som de finner bäst. Vad som motiverar denna ”justering” är svårt att säga, eftersom det inte står något om bevekelsegrunden i ”Partistyrelsens förslag på revidering av stadgarna”.

Förändringar av stadgarna bör i regel utgå från (minst) ett av tre kriterier:

- a) skrivningen är utdaterad
- b) skrivningen är ett hinder eller lämnar utrymme för tolkning
- c) något fattas och behöver därför läggas till

Jag ser inte på vilket sätt dagens skrivning uppfyller något av ovanstående, jag ser däremot hur den föreslagna skrivningen riskerar att just bli ett hinder, då den lämnar mycket stort utrymme för tolkning. Man ska akta sig för att i stadgarna detaljstyra verksamheten, men med den här typen av formuleringar blir verksamheten helt oreglerad. Då riskerar stadgarna att förlora sin funktion som är att ge just stadga till verksamheten – något att luta sig emot och stötta sig på.

Föreslår kongressen besluta

att i § 70 stryka ”eller i annan ordning som årskonferensen beslutar.”

Undertecknat av
Truls Persson, Malmö

D 31 Enskild

Om valberedningars uppgift 3

Motionen syftar till att tydliggöra valberedningarnas uppdrag genom att skriva in i stadgarna vad beredning av val innebär. Detta innebär förändringar i flera olika paragrafer, varför motsvarande motion återkommer flera gånger i enlighet med principen om en att-sats per motion.

Partiets valberedningar har en viktig uppgift när det kommer till att utse vilka som ska vara våra företrädare, internt och externt. Dock regleras inte valberedningarnas arbete i stadgarna mer än att det står att de ska bereda val och i övrigt fastställa formerna för nominering.

Det är bra att stadgarna inte detaljstyr olika instansers uppgifter utan lämnar utrymme för att dessa kan arbeta på olika sätt. Denna brist på reglering har dock lett till att det på sina håll i partiet utvecklats en praxis som gör att valberedningarna menar att de inte behöver tillfråga nominerade utan kräver att alla som nomineras redan ska ha tillfrågats av den nominerande. Detta har lett till både principiella och praktiska problem.

De principiella problemen innebär att denna praxis leder till färre nomineringar och nomineringar av annan karaktär. Om den jag vill nominera ska vara tillfrågad kräver det att jag känner denne privat och har kontakt med denne. Det innebär i realiteten att det är kompisar som nominerar kompisar. Grundprincipen måste vara att alla med nomineringsrätt kan nominera alla valbara, oaktat privata kontakter.

Det innebär också att det är mycket information som aldrig kommer valberedningen till del. Om en person åtnjuter stort förtroende i partiet ligger det i valberedningens intresse att få reda på det, även om personen ifråga inte avser kandidera till just den posten just den gången. Inte sällan är det just valberedningarnas uppgift att få tveksamma personer att ställa upp, eftersom vi vet att vissa är mer benägna att tacka ja till en post även om de inte är de bäst lämpade. Om valberedningarna kräver att de nominerade ska vara tillfrågade får de aldrig den informationen. Det är viktigt att vi har med oss inte minst ur ett internfeministiskt perspektiv.

Det har också resulterat i praktiska problem då personer blivit valda till poster de inte kandiderat till, då valberedningar föreslagit dem då man förutsatt att de kandiderar, eftersom man fått in en nominering.

Det finns alltså, åtminstone på sina håll, anledning att se över och uppvärdera valberedningarnas arbete i stort – men det är ett arbete som ligger utanför stadgarna. Allt för strikta regleringar innebär minskad flexibilitet och riskerar att göra större skada än nytta. Däremot är det tydligt att stadgarna behöver tydliggöra vad ”beredning av val” innebär. Att bereda val är en omfattande uppgift som inbegriper många olika uppgifter men ett universellt minimum som skulle kunna ställas i stadgarna är ”att samla in nomineringar, att tillfråga nominerade och lägga förslag till beslutande möte”.

Föreslår kongressen besluta

att sist i § 70 lägga till ”Beredning av val innebär att ta emot nomineringar, tillfråga nominerade och lägga förslag till årskonferensen.”

Undertecknat av
Truls Persson, Malmö

D 32 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande storleken på verkställande utskott i distriktsstyrelse § 76

§76 stadgar att distriktsstyrelse inom sig kan utse ett verkställande utskott (VU), och att distriktsordförande ska vara med i detsamma. Det är rimligt. Vi ser dock att det inte finns bestämmelser om VU:s storlek. Det tycker vi är mindre rimligt. Vi kan se att ett VU är mer informerade om distriktets verksamhet, vilket är fullständigt rimligt, utifrån ett närmare arbete. Mer kunskap leder till mer makt, och makt i sig är inte dåligt. Vi kan dock se att det vore olyckligt om VU var en majoritet av DS. Detta då det minskar inflytande och makt för övriga i DS. Vi har inte kännedom om någonstans där detta har varit ett problem, men det är bra att stämna i bäcken.

Föreslår kongressen besluta

att det till § 76 förs meningen: "Antalet ledamöter i VU ska vara färre än halva antalet ordinarie ledamöter i distriktsstyrelsen."

D 33 Enskild

Behåll § 78 - partikongressen ska förbli partiets högsta instans

Det är oroväckande att se ett förslag om att kongressens ombud, representanter av alla medlemmarna i landet, inte längre anses vara dem med störst makt inom Vänsterpartiet. Om dessa ombud inte längre har sista ordet i en fråga, vem har det då? Jo, partistyrelsen.

Att denna stadgeändring lagts fram av samma grupp ter sig inte särskilt förvånande i det skenet. Jag ser inga skäl till att ändra denna maktfördelning som enskild medlem - har jag inget förtroende för ett beslut från PS, anser jag att det är rimligt att jag tillsammans med andra medlemmar ska kunna häva det beslutet, om vi utgör en majoritet. Det slutar sällan väl att koncentrera makten i toppen av en smal hierarki.

Föreslår kongressen besluta

att Vänsterpartiet behåller § 78 i stadgarna

Undertecknat av
Yakira Pulido Moreno, Upplands Väsby

D 34 Årsta

Kongress vart fjärde år

Kongressen är partiets högsta beslutande organ och måste få ta resurser, både i tid och pengar, så att vi fattar bra beslut och väljer bra kamrater till partistyrelse, valberedning, revisorer och programkommission. Men det kostar också på. En fyraårig period skulle ge kontinuitet och stabilitet och då skulle de kongresser som genomförs kunna göras någon dag längre.

Föreslår kongressen besluta

att ändra § 79 så att den lyder ”79. Partikongressen, som är partiets högsta instans, genomförs vart fjärde år på tid och plats som beslutas av partistyrelsen. Partiföreningar och distrikt kallas till kongressen senast sex månader före dess genomförande.”

D 35 Solna, m. fl.

Motion gällande rasifierade separatistiska träffar i samband med större möten och vid årsmöten.

I samband med att programkongressen 2024 fastställde att Vänsterpartiet är ett antirasistiskt parti, är det en naturlig fortsättning att vid större möten ta upp partiets interna antirasistiska arbete. Genom att arrangera både könsseparatistiska och rasifierade separatistiska träffar innan mötet stärker vi möjligheterna för kamraterna att aktivt få ta del av hur positivt och negativt rasifierade upplever våra möten och hur vi alla kan göra våra möten mer inkluderade för de kamrater som är negativt rasifierade.

I likhet med könsseparatistiska träffar kan träffarna vara ett tillfälle där kamrater får prata om sina upplevelser och eventuella svårigheter som man har från det politiska arbetet i olika sammanhang och nivåer. Idén är att bli stärkt och få energi genom att dela med sig av sina erfarenheter och höra att det finns fler med liknande upplevelser. Att prata om hur man kan stötta varandra under konferensen eller kongressen, även om man inte tycker lika i olika sakfrågor.

Den här motionen gäller kongresser.

Föreslår kongressen besluta

att under § 79 lägga till en ny paragraf, § 79 c. ”I syfte att stärka det interna antirasistiska arbetet ska rasifierade separatistiska träffar genomföras i anslutning till kongresser”

Undertecknat av

Poya Ashna, Hägersten, Yakira Pulido Moreno, Upplands Väsby, Rand Nezamaldin, Värmdö, Lisa Hutton Nyberg, Årsta, Rose-Marie Rooth, Bromma

D 36 Kävlinge

Kongressbulletin i brist på annat

Vänsterpartiet har under en längre tid inte haft ett riktigt debattorgan för medlemmarna. Det behövs en plats för medlemmar att debattera med varandra, och för partiledningen att debattera med medlemmar. Debatt har istället spridits ut i olika tidningar, hemliga gruppchattar och facebook grupper som inte alla medlemmar känner till eller har tillgång till. Att ha en uppstyrd debatt innan kongressen kan också leda till att medlemmar med liknande idéer kan snacka ihop sig istället för att ovetande lämna in flera liknande motioner separat från varandra.

Argumentet mot ett internforum på tidigare kongresser har varit att det tar tid och resurser att moderera ett forum för ett så stort parti. Det offentliga forum som fanns på hemsidan tidigare togs bort eftersom det inte fanns intresse.

Därför föreslår vi istället att det åtminstone skapas ett mer avgränsat debattorgan med ett specifikt syfte: en intern kongressbulletin som kommer ut digitalt inför kongressen.

Föreslår kongressen besluta

att lägga till följande paragraf i stadgarna efter § 81: ”Partistyrelsen ska innan kallelse till kongressen skickas ut utse en redaktionskommitté för en kongressbulletin. Denna ska ta emot debattinlägg från medlemmar och sätta ihop dem i ett dokument som skickas ut till alla medlemmar digitalt. Det ska komma ut digitalt minst fyra nummer: två innan motionstiden tar slut, och två efteråt. Redaktionskommittén har rätt att avvisa inlägg som är okamratliga i form av till exempel personpånåp. Max längden ska vara 10000 tecken, minimum 3000 tecken.”

D 37 Kista

Enskilda motioner

Det är viktigt att enskilda medlemmar får skriva kongressmotioner. En motion kan vara toppen även om den inte stöds av medlemmens partiförening eller distrikt. Det är bättre att kongressen hanterar utsiktslösa motioner effektivt än att medlemmarnas motionsrätt inskränks.

Föreslår kongressen besluta

att § 82 i stadgarna lämnas oförändrad (PS förslag röstas ned).

D 38 Norrtälje

Motioner från enskild medlem § 82

Partistyrelsen vill ändra motionsförfarandet så att motioner från enskilda medlemmar måste granskas av distriktsstyrelse eller partiförening för att få lämnas in. Även om syftet att minska motionsbördan till kongressen kan ha en poäng anser vi att denna ändring vore olycklig. Det är en demokratisk styrka för en organisation att även en enskild medlem direkt kan motionera till partiets högsta beslutande församling. Erfarenheten visar att flera goda förslag når kongressen denna väg. Vidare kommer tidspresen och den administrativa bördan för distriktsstyrelser och partiföreningar öka med detta ändrade motionsförfarande. Vänsterpartiets styrka är att den enskilde medlemmen kan göra sin röst hörd, det är onödigt att införa fler steg mellan medlemmarna, partistyrelsen och kongressen.

Föreslår kongressen besluta

att tillägget i § 82 ”Enskild motion skall inlämnas via partiförening eller distriktsstyrelse som kan yttra sig över motionen” stryks.

D 39 Sollentuna

Avslå ändringen i § 82

Partistyrelsens intentioner med ändringen av § 82 är goda och överensstämmer med en tradition som återfinns inom andra delar av föreningsverige.

Vi ser dock vissa risker (t ex oönskad administration, de facto inskränka motionsrätten om ens förening inte är fungerande, att PS intentioner inte uppnås) och vill se ett färdigt förslag på hur det kommer funka i praktiken innan det slås fast i stadgarna.

Föreslår kongressen besluta

att partistyrelsens ändring i § 82 avslås

D 40 Enskild

Motioner ska kunna skrivas direkt till kongressen

Jag anser att Vänsterpartiet är ett medlemsstyrt parti där kraften kommer underifrån. I nuvarande stadgar (§ 82) slås fast att enskild medlem har motionsrätt till kongressen. Det förslag som nu finns på att begränsa denna rätt genom att kräva att distriktstyrelse eller partiförening ska yttra sig för att motionen ska hanteras på kongressen ser jag som oroväckande.

Att medlemmar kan skicka motioner direkt till kongressen är en grundbult i vår interna demokrati. Det finns tre starka skäl till att vi inte bör försvåra denna process:

1. **Motivationskraften:** Om vi inför krav på att motioner måste passera partiförening eller distriktsstyrelser, riskerar vi att drastiskt minska antalet motioner. Det skapar en onödig tröskel som kan få engagerade medlemmar att avstå från att bidra med sina idéer.
2. **Idéspridning:** Kongressen ska vara partiets högsta beslutande organ och en arena där alla idéer kan prövas. Vi vill få in så många motioner som möjligt för att säkerställa att partipolitiken speglar hela medlemskårens vilja.
3. **Skydd mot "gatekeeping":** Det finns en risk att enskilda motioner som upplevs som kontroversiella eller som utmanar lokala ledningar "tystas" eller fastnar i byråkrati om de inte får skickas direkt. Rätten att skicka en motion direkt till kongressen garanterar att varje röst blir hörd av hela partiet.

Att behålla en öppen och rak väg till kongressen är det bästa sättet att hålla partiet levande, debattglatt och demokratiskt. Administrativ förenkling får aldrig ske på bekostnad av medlemmarnas inflytande.

Föreslår kongressen besluta

att avslå förslag på ändringar i § 82 som innebär en begränsning av enskild medlems rätt att skicka motioner direkt till kongressen.

Undertecknat av

Pia Malmros, Gotland

D 41 Birka-Vasa, Kungsholmen, Västra Södermalm

Angående den enskilda motionsrätten

Angående den enskilda motionsrätten

Partistyrelsen föreslår i sitt förslag till revidering av stadgarna att rätten för medlemmar att skicka in enskilda motioner till kommande kongresser ska förändras. Även om mycket resurser tas i anspråk av stora motionsskördar vore det önskvärt med en medelväg, och särskilt ett förtydligande om att även ifall partiföreningen eller distriktet inte står bakom motionen får de skriva ett yttrande och skicka vidare motionen för beredning.

Föreslår kongressen besluta

att partistyrelsens förslag om att kongressmotioner ska passera partiförening eller distrikt godkänns med följande justering; "Enskild motion skall inlämnas via partiförening eller distriktsstyrelse som kan yttra sig över motionen. Motionen skall skickas vidare till beredning för kongress oavsett om yttrande ges eller ej."

D 42 Vita Bergen

Öka demokratiska förfaranden 2

Vi tycker att det är bra att man tar upp förslag om att medlemmar bör samarbeta med sin partiförening och distrikt vid motionsskrivande. Dels kan man hjälpas åt att få till en tydlig beskrivning av underlaget, dels kunna diskutera igenom tillsammans för att få hjälp med formuleringen. Man kan även se till att undvika att samma motionsinnehåll skickas i flera motioner, vilket gör processen enklare att hantera vid svarandet på motionerna. Dock är en viktig del i demokratin att alla ska kunna göra sin röst hörd och att man i enskilda fall ska kunna lämna in en egen motion.

Vi föreslår att man byter ut ordet "ska" mot bör och

Föreslår kongressen besluta

att tillägget ska vara - kompletteras med att enskilda motioner till kongressen BÖR inlämnas via förening eller distrikt som också kan yttra sig om motionen.

D 43 Enskild

Justera ändring i § 82

Det är en sund idé att bygga in kravet att en motion ska läsas av mer än en medlem i syfte att förbättra språket, eller säkerställa dess partipolitiska eller organisatoriska relevans. Men det kan finnas många situationer då enskilda medlemmar fortfarande vill skicka in motioner, även om de inte får partiföreningens eller distriktets stöd. Att säga att motionen måste lämnas in "via" en av dessa instanser antyder att en enskild medlem inte längre har rätt att skicka in motioner i samma utsträckning.

För att undvika potentiella tolkningskonflikter eller begränsningar kring medlemmarnas förmåga att skicka in motioner, föreslår jag att man förtydligar ändringen i § 82.

Föreslår kongressen besluta

att ändra förslaget till ändring på § 82 till "Enskild motion skall inlämnas till partiförening eller distriktsstyrelse som kan yttra sig över motionen, men behöver ej deras medgivande för att skickas in av enskild medlem."

Undertecknat av

Yakira Pulido Moreno, Upplands Väsby

D 44 Vänsterpartiet Västerbotten, Vänsterpartiet Gävleborg, Vänsterpartiet Dalarna, Vänsterpartiet Västernorrland

Motion om motioner

Partistyrelsen föreslår att stadgarnas § 82 ska ändras så att de får följande lydelse (kursivt för tillägg): “Motionsrätt har enskild medlem, partiförenings styrelse, medlemsmöte och årsmöte, distriktsstyrelse samt distriktsårskonferens. *Enskild motion skall inlämnas via partiförening eller distriktsstyrelse som kan yttra sig över motionen.*”

Partisekreteraren har gjort gällande att PS avsikt med skrivelsen är att mellaninstansen inte ska agera filter – samtliga motioner som partiförening eller distriktsstyrelse får in ska vidare till PS – men har en förhoppningen om “att det i större utsträckning blir motioner från föreningar eller distrikt som hanteras i stället för den sista timmens idéer” samtidigt som att mellaninstansen ges möjlighet att yttra sig om motionen.

För att partiförening eller distriktsstyrelse ska ges möjlighet att yttra sig om en inskickad motion kan vara bra för den fortsatta hanteringen. Däremot har partistyrelsen misslyckats med att ge förutsättningar till partiförening eller distriktsstyrelse att kunna hantera de inkomna motionerna. En så kallad sista timmens idé, som inkommer minuterna innan midnatt, måste enligt partistyrelsens förslag beredas av partiförening eller distriktsstyrelse innan den är partistyrelsen tillhanda senast tre månader innan kongressen.

I och med att ansvaret för att ta emot motioner i praktiken flyttas från partistyreelse till partiförening eller distriktsstyrelse så är det också rimligt att § 83, om motionsstopp, ändras så att detta återspeglas, samtidigt som partiförening eller distriktsstyrelse ges möjlighet att också bereda motionen enligt partistyrelsens önskemål. Valet står därför mellan att antingen låta partistyrelsens hanteringstid eller låta medlemmarnas motionstid minska.

Därutöver innehåller partistyrelsens förslag en otydlighet; i förslaget till nya stadgar så beskriver partistyrelsen först tre instanser inom partiföreningssfären explicit – partiföreningens styrelse, medlemsmöte och årsmöte – medan det i tillägget endast beskriver partiförening som mellaninstans jämte distriktsstyrelsen. Det är rimligt att här göra en förtydning om att det är partiförenings styrelse som tillsammans med distriktsstyrelsen ansvarar för mottagandet av motioner.

Med anledning av vad som angetts ovan så föreslås därför kongressen att göra följande förändringar på partistyrelsens förslag till stadgar.

Föreslår kongressen besluta

att § 82 ändras så att den får följande lydelse: “Motionsrätt har enskild medlem, partiförenings styrelse, medlemsmöte och årsmöte, distriktsstyrelse samt distriktsårskonferens. Enskild motion skall inlämnas via partiförenings styrelse eller distriktsstyrelse som kan yttra sig över motionen.”; samt att § 83 ändras så att den får följande lydelse: “Motioner skall vara partiförenings styrelse eller distriktsstyrelse tillhanda senast tre månader före kongressens genomförande. Inkommen motion överlämnas senast två veckor därefter till partistyrelsen, tillsammans med eventuellt yttrande från partiförenings styrelse eller distriktsstyrelse.”

D 45 Enskild

Stärk små partiföreningars möjligheter att delta i partidemokratin

Vänsterpartiet finns i hela landet, men förutsättningarna ser väldigt olika ut. I vissa kommuner har vi starka föreningar med många aktiva medlemmar och förtroendevalda, medan vi i andra kommuner kämpar med ett fåtal medlemmar och begränsade resurser. Partistyrelsen föreslår nu att enskilda medlemmars motioner till kongressen ska passera via partiförening eller distrikt som då också har möjlighet att yttra sig. Vi förstår intentionen, men förslaget riskerar att ytterligare försvåra för små föreningar som har svårt att hinna bereda och yttra sig över motioner inom de givna tidsramarna. Små partiföreningar – särskilt i borgerligt dominerade kommuner – fyller en viktig funktion för partiets rikstäckande närvaro och vår trovärdighet som alternativ i hela landet. Dessa föreningar behöver aktivt stöd, inte ökade administrativa bördor.

Vi föreslår därför att om partistyrelsens förslag om motionshantering antas, ska det åtföljas av konkreta åtgärder för att stödja små föreningar.

Föreslår kongressen besluta

att om partistyrelsens förslag i § 82 om att enskilda motioner ska inlämnas via partiförening eller distrikt antas, ska partiföreningar med färre än 50 medlemmar ha rätt att vidarebefordra enskilda motioner utan eget yttrande om föreningen saknar kapacitet att bereda motionen. att partistyrelsen ges i uppdrag att ta fram riktlinjer för hur distrikt ska stödja partiföreningar med färre än 50 medlemmar, inklusive hjälp med beredning av motioner och yttranden över partistyrelsens förslag. att partiföreningar ska ges minst fyra veckors tid att yttra sig över partistyrelsens förslag till valplattform innan denna fastställs av kongressen.

Undertecknat av

Linda Johansson, Lidingö, Rose Marie Rooth, Bromma, Jonas Lundgren, Lidingö, Dan Görgü, Lidingö

D 46 Enskild

Motionstid för extra kongress

Stadgarna saknar idag reglering av när motioner till en extra kongress ska lämnas in.

Förslaget att sätta sista datum till 1 månad innan kongressen är konsekvent med reglerna för ordinarie kongress, där motionstiden utgör 1/2 tiden från kallelse till kongress.

För en extra kongress blir både tiden från kallelse till möte och tiden för motionskrivande 1/3 av motsvarande tider för ordinarie kongress.

Föreslår kongressen besluta

att i § 83 lägga till meningen "Vid extra kongress skall motioner vara partistyrelsen tillhanda senast en månad före dess genomförande."

Undertecknat av

Johan Zandin, Frölunda

D 47 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande formerna för kongressombudsval – Laga ett trasigt system § 98b

Vid val till grupper av flera personer finns i grund två principer, om man inte använder enmansvalkretsar som i England. Den ena principen är att gruppen ska återspegla majoriteten av de röstandes vilja, så att om 60% av de röstande företräder en viss linje bör den valda gruppen till 100% företräda samma linje. Den andra principen är att den valda gruppen ska återspegla alla (tillräckligt stora) viljor bland de röstande. I samma exempel som ovan ska då den valda gruppen till ungefär 60% företräda den åsikt som 60% av de röstande företräder.

Vänsterpartiets sätt att resonera bygger på den första principen. Dock med användning av valberedning som kan balansera förslagen. Dock står det ju medlemmarna fritt att inte rösta på valberedningens förslag.

Den här motionen vill bibehålla ett system enligt princip 1, men göra det på ett effektivt och fungerande sätt. Det system Vänsterpartiet använder för att åstadkomma ett resultat i enlighet med den första principen bygger på att det ska vara genomförbart i analoga processer med alla röstande närvarande. Vi känner igen systemet med valberedningens förslag ovan ett streck där de röstande stryker de som de inte vill rösta på. Det är ett system som fungerar hyfsat, men som är ineffektivt och trasigt. Det gör bland annat att alla kandidater kan få mer än hälften av rösterna, se exempel 1 nedan. Systemet bygger på att de kandidater som får en majoritet, och flest, av rösterna blir valda. Om ej tillräckligt många får en majoritet av rösterna sker en andra valomgång, vilket också tydliggörs av §22 om att det krävs en majoritet av rösterna för att bli vald vid personval. Därefter sker val av ersättare enligt samma metod. Det gör systemet ineffektivt vid poströstning, då det för att hålla på formalian kan krävas 4 utskick, vilket tar tid och kostar pengar. Därför har systemet vid val av kongressombud under flera tillfällen förenklats. Val till ordinarie och ersättare har genomförts samtidigt (vilket gör att de röstande måste ta ställning till om de ska säkra, och rösta på samma personer till ordinarie och ersättare, eller chansa och rösta på andra personer, med risk att de som de helst vill ha varken blir ordinarie eller ersättare), och att det inte längre krävs en majoritet av rösterna för att bli vald (§ 98b).

Dessa förändringar gör att syftet med systemet, princip 1, helt åsidosätts. Dessa förändringar gör att det istället för ombud som tycker som majoriteten gör, väljs ombud som inte alls stöds av majoriteten. Se exempel 2 nedan. Vi förstår att det inte är rimligt att göra 4 utskick för valet, med all den tid och kostnad det tar. Vi föreslår istället ett annat system som uppfyller princip 1. Ett system som gör att valet kan genomföras i en omgång. Ett system där de röstande inte behöver fundera på om de vill rösta på samma personer till både ordinarie och ersättare med minskat inflytande över ersättarvalet som följd, eller sprida sina röster med risk att deras favoriter inte blir valda. Vi föreslår att valet genomförs genom en modern omröstningsform som brukar kallas för Schulzemetoden, också kallad för beatpathmetod, som är en condorcetmetod. För den röstande är det ganska enkelt. Istället för, som idag, antingen kryssa för de man vill rösta på, eller stryka de man inte vill rösta på, så rangordnar man istället alla kandidater. Från den man prioriterar högst ska bli vald till den man prioriterar minst. Det gör att man inte har olika valsedlar för ordinarie och ersättare, utifrån förståelsen att om den man vill ha som ordinarie inte blir vald till ordinarie så vill man ha samma person som ersättare. Rösträkningen är aningen mer komplicerad än det nuvarande systemet. Men enkelt uttryckt sker en kontrapositionsvotering mellan alla möjliga kombinationer och den som vinner flest störst utses till vinnare, därefter upprepas processen för nästa plats som ska tillsättas. Det här sker digitalt. För att inte tynga

kongresshandlingarna med väldigt mycket matte, den här motionen är tillräckligt lång som det är, hänvisas till en bra förklaring på engelska
wikipedia: https://en.wikipedia.org/wiki/Schulze_method

En övergång till Schulzemetoden skulle också laga ersättarvalet som är extra trasigt. Det är så trasigt att enstaka röster kan helt omvända valberedningens förslag. Se exempel 3. Den här motionen förändrar inte principen för vilka som ska bli valda. Den lagar ett trasigt system. Det är en motion som förbättrar, utan att förändra principen. Det är en motion som kongressen rent objektivt borde bifalla och PS föreslå bifall till. Exempel 1: Vi har 5 kandidater till 4 platser (kandidater A–E). Vi har tio väljare (det fungerar med fler men för enkelhetens skull). Det gör att det krävs sex röster för att få en majoritet. Om väljare 1 stryker kandidat A, väljare 2 stryker kandidat B etc så kommer varje kandidat vara struken av två röstande, och alla få 8 röster var. Exempel 2. Vi ska välja 4 ombud. Distriktet är i stort sett enat och aktivt. Men det finns en liten grupp om 10% som vill att partiet tar en helt annan riktning än vad majoriteten vill. Från minoriteten kandiderar 8 personer. Från majoriteten kandiderar 40 personer. Distriktet har, för enkel mattes skull, 1000 medlemmar, vilka alla röstar. Minoriteten, 100 personer, sprider sina röster effektivt, de röstar strategiskt på 4 kandidater till ordinarie, och 4 andra till ersättare. Varje person från minoriteten har då 100 röster. Majoriteten, 900 personer, röstar inte samordnat utan sprider sina röster jämt. Varje kandidat får då 90 röster. Resultatet blir att minoriteten blir vald. (Nej, det är inte ett sannolikt scenario, utan för att visa att det matematiskt är ett trasigt system.) Exempel 3. Vi har samma distrikt som innan, 1000 röstande, 10 platser. 10 kandidater till ersättare. Alla 1000 röstar på valberedningens förslag utan 9 av ersättarkandidaterna. Personen som är föreslagen på plats tio stryker alla andra kandidater, personen som står på plats 9 stryker de 8 ovan sig själv, och det fortsätter så. Det gör att trots att 991 personer, 99,1% har röstar på valberedningens förslag så blir ersättarordningen helt omvänd.

Föreslår kongressen besluta

att § 98b ersätts med: "Vid val av kongressombud används Schulzemetoden."

D 48 Backa, m. fl.

Motion rörande formerna för kongressombudsval – för en annan princip

Vid val till grupper av flera personer finns i grund två principer, om man inte använder enmansvalkretsar som i England. Den ena principen är att gruppen ska återspegla majoriteten av de röstandes vilja, så att om 60% av de röstande företräder en viss linje bör den valda gruppen till 100% företräda samma linje.

Den andra principen är att den valda gruppen ska återspegla alla (tillräckligt stora) viljor bland de röstande. I samma exempel som ovan ska då den valda gruppen till ungefär 60% företräda den åsikt som 60% av de röstande företräder.

Vänsterpartiets sätt att resonera bygger på den första principen. Dock med användning av valberedning som kan balansera förslagen. Dock står det ju medlemmarna fritt att inte rösta på valberedningens förslag.

Den här motionen vill byta princip från princip 1 till princip 2.

Vi menar att en av de viktigaste demokratiska principerna är att varje medlem har en röst. Så är det inte idag. Du har olika antal röster beroende på vilket distrikt du tillhör.

Vi menar också att det är viktigt att det är kongressen som beslutar om partiets politik, och att den politiken blir bättre om många röster hörs, så att flera olika perspektiv kan bli en del av besluten.

Vi menar att det är rimligt att om partiet har en viktig fråga att besluta om, och ett distrikt är delat 60-40 i hur man tycker i den frågan, så är det rimligt att bägge åsikterna hörs på kongressen. Vårt nuvarande system är byggt för att de som företräder den linje som 60% företräder får alla ombudsplatser. Vi menar att det är orimligt. Det skulle i förlängningen kunna innebära att en åsikt som företrädes av hälften av alla medlemmar, minus en per distrikt, inte alls hörs på kongressen. Det vore dåligt. (Vi är fullt medvetna om att det är osannolikt, men vi pratar om hur systemet är uppbyggt.)

Vårt nuvarande system liknar således det amerikanska senatorsvalet, där majoriteten tar allt. Vi vill ha ett system som mer liknar den svenska demokratin med åsiktsrepresentativitet. Men vi vill absolut inte ha partier inom partiet, likt vi har partier i riksdagen.

Vi tror att det, precis som idag, är rimligt att vi väljer de medlemmar vi har störst förtroende för att de ska driva en linje som är i linje med de egna åsikterna.

Det går att lösa på ett demokratiskt och effektivt sätt.

Det går att lösa genom ett STV-system, vilket är vad vi föreslår. STV står för Single transferable vote, och innebär att varje medlem har en röst. Men också att den rösten kan överföras.

Låt oss förklara. Tänk dig att vi ska välja 3 ombud, vi har 5 kandidater och 100 röstande. De röstande röstar genom att rangordna alla kandidater utifrån vem de helst vill ha. För att bli vald krävs 26 röster. En mer än antalet röstande delat på antalet ombud plus 1. För med 26 röster kan inte 4 bli valda.

Rösterna på första plats räknas. Låt oss för exemplet skull säga att kandidaterna A, B, C, D och E får respektive 52, 18, 15, 10 och 5 röster. A har blivit vald, men det är fler än de 26 som krävs för att A ska bli vald som har röstat på A. Det hade räckt om varje person, som röstat på A, bara lagt en halv röst på A. Då räknas bara en halv röst per röst av de som lagts på A. Resten av de halva rösterna delas ut till övriga kandidater, utifrån hur de röstande röstat. Låt oss då säga att resultatet blir 26, 22, 30, 10 och 12 röster. Samma process görs igen, fast med C:s röster. Då blir resultatet 26, 22, 26, 11 och 15 röster. Nu har ingen "för många" röster. Då avvecklas den med färst antal röster, kandidat D och istället räknas nästa kandidat på de valesdlar som röstat på D. Slutligen blir A, C och E valda.

Det finns givetvis en ordning för om röster fördelas till de som redan blivit valda, men av platsskäl hänvisas istället till engelska wikipedia som är väldigt pedagogiska:
https://en.wikipedia.org/wiki/Single_transferable_vote

Det är möjligt, men jobbigt och svårt, att göra det här analogt. Men det går väldigt enkelt att genomföra digitalt. Det finns också några olika varianter och algoritmer som i detaljer skiljer sig åt. Vi tänker oss att det är Wrights implementering och droop-formel, som vi föredrar, men tänker inte yrka på något så detaljerat om PS vill annat när de tar valordningen.

Ytterligare en fördel med det är systemet är att alla medlemmar ges lika mycket makt. I nuläget ger 100 röstande från ett litet distrikt nästan alltid alla ombud från distriktet, men 100 röster från ett större inga platser alls.

Kort: Ge varje medlem en röst, inte flera utifrån vilket distrikt de tillhör. Rösta rangordnat och gör rösterna överförbara om antingen fler än vad som krävs röstat på en kandidat eller, när det inte längre än möjligt, från den kandidat med färst antal röster.

Den här motionen föreslår ett helt annat sätt att resonera vid val av kongressombud. Det är ett sätt som Vänsterpartiet inte resonerat på. Om man är mot det är sättet att tänka bör man ändå rösta för "Motion rörande formerna för kongressombudsval – Laga ett trasigt system §98b" som vill behålla nuvarande princip men laga systemet.

Föreslår kongressen besluta

att § 98b ersätts med: "Vid val av kongressombud används Single-Transferable-Vote-metoden."

Undertecknat av

Mats Heden, Jönköping, Jonatan Wassberg, Kalmar, Shadi Saber, Angered

D 49 Vänsterpartiet Uppsala län, m. fl. Kongressvald Programkommission

Partistyrelsen föreslår att Programkommissionen inte längre skall väljas på kongressen utan istället, vid behov, tillsättas av partistyrelsen.

Partistyrelsen motiverar det med att det då liknar tillsättandet av andra program/arbetsgrupper som fått uppdrag att revidera olika sakpolitiska program.

Partiprogrammet är partiets viktigaste dokument. I nu gällande stadgar står det "Programkommissionens uppgift är att stimulera till debatt om för partiet väsentliga teoretiska, ideologiska och strategiska frågor, att utveckla partiets programmatiska ställningstagande och att lägga förslag till kongressen i frågor som rör partiprogrammet".

Partiprogrammet är det tyngsta av våra program och bör inte reduceras till, eller jämföras med, olika sakpolitiska program. Uppdraget att stimulera till debatt är viktigt för att öka intresset och engagemanget bland medlemmar. Därför bör inte programkommission tillsättas vid behov, utan som nu vara ett permanent kongress valt organ.

En programkommission som väljs av kongressen är ansvarig inför den och ska då självklart också yttra sig över de motioner som rör partiprogrammet. Partistyrelsen föreslår att det är partistyrelsen som skall besvara motioner till Partiprogrammet. Utifrån vad ett partiprogram betyder är det viktigt att det inte hanteras av samma organ som också har till uppgift att hantera kompromisser i realpolitik och dagspolitiska frågor. Det finns goda skäl att behålla den ordningen som gäller nu enligt § 103,123-125 i stadgarna.

När partistyrelsen föreslår att programkommissionen, vid behov, ska väljas av partistyrelsen urholkas den interna demokratin och minskar valda kongressombuds inflytande. Det är viktigt att tydliggöra partistyrelsens och programkommissionens olika roller. Det ger valberedningen och kongressen möjlighet att föreslå och välja ledamöter utifrån partistyrelsens uppgifter och programkommissionens uppdrag att stimulera en ideologisk debatt i strategiska frågor.

Föreslår kongressen besluta

att programkommissionen väljs vid varje ordinarie kongress enligt § 103 och §123-125 i nuvarande stadgar från 2024.

Undertecknat av

Ingrid Burman, Uppsala, Anki Ahlsten, Sundbyberg, Marianne Ericsson, Jönköping, Jacob Johnson, Uppsala, Helena Duroj, Hedemora, Sören Bergqvist, Uppsala

D 50 Vänsterpartiet Uppsala län

Ändamålsenlig partistyrelse - § 103

För närvarande lyder stadgans § 103 som följer:

§ 103. Till partistyrelsen väljs, utöver ordförande, 22 ordinarie ledamöter och 10 suppleanter, till valberedningen 11 ledamöter samt till revisorer tre ordinarie revisorer och tre revisorssuppleanter.

Bestämmelsen gör att Vänsterpartiet har en enorm partistyrelse. Visst är det bra och klokt med många perspektiv men en partistyrelse behöver vara effektiv. Det utgör även en större kostnad att ha en såpass stor partistyrelse som består av totalt 33 personer. Utöver den ekonomiska kostnaden finns det en demokratisk kostnad. Diskussionerna missgynnas av att flera personer inte hinner komma till tals eftersom det finns många som vill ge uttryck för vad de tänker (vilket alla omöjligen kan hinna i flera ärenden). Det ska givetvis vägas mot att viss mångfald kan försvinna med en mindre men effektivare partistyrelse.

Föreslår kongressen besluta

att § 103 ska ha följande lydelse: Till partistyrelsen väljs, utöver ordförande, 20 ordinarie ledamöter och 9 suppleanter, till valberedningen 11 ledamöter samt till revisorer tre ordinarie revisorer och tre revisorssuppleanter.

D 51 Vänsterpartiet Norrbotten

Behåll Partiprogrammets legitimitet och status

Angående förslag till stadgeändring §123 om att programkommissionen ska tillsättas vid behov av PS.

Partiprogrammet är och ska vara Vänsterpartiets viktigaste dokument. Det är där vi beskriver vår politik och tankar för ett framtida samhälle och hur vi når detta samhälle. Därför är det oerhört viktigt att partiprogrammets status och legitimitet ökas och åtminstone bibehålls.

Programkommissionen har hitintills valts av kongressens ombud för att hantera partiprogrammet, den kommer med förslag på förändringar och tar initiativ till debatt om viktiga teoretiska, ideologiska och strategiska diskussioner i partiet. Och kongressen ska fortsättningsvis vara den instans där partiets politik stakas ut. Det handlar till syvende och sist om partiprogrammets fortsatta status och legitimitet, att det är kongressen som fattar beslut om hur partiprogrammet hanteras och utser programkommissionen.

Partiprogrammet är alltså det tyngsta av våra program, därför är det viktigt att det fortsättningsvis också hanteras av partiets högsta beslutande organ, kongressen. PS är också vald av kongressen men ska vara partiets spjutspets i dagsaktuella frågor och vara det verkställande organet av vårt partiprogram. Att vi har ett partiprogram och en kommission som utses av kongressens

demokratiskt valda ombud från hela landet påverkar hela Vänsterpartiet liksom partiprogrammets legitimitet och status.

Vi anser därför att programkommissionen även fortsättningsvis utses av kongressen.

Föreslår kongressen besluta

att kongressen fortsättningsvis ska tillsätta programkommissionen vid behov.

D 52 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande tillsättande av programkommission §123

I Partistyrelsens förslag till ändring av ordning av programkommission föreslås att programkommission ska kunna tillsättas av partistyrelsen. Vi tycker det är rimligt att även kongressen kan tillsätta programkommission. Det är särskilt lämpligt då partistyrelsen i tid för att kallelse till

kongress ska utsändas, ser behovet. En kongressvald programkommission kan uppfattas ha större legitimitet än en utsedd direkt av partistyrelsen.

Föreslår kongressen besluta

att "eller kongress" läggs till efter ordet "partistyrelsen" i förslaget till ny §123

D 53 Boden

Förändringar angående programkommissionen

Angående förändringarna i Programkommission § 123–125

Det är viktigt att den levande demokratin som präglar vårt interna arbete och som är vårt partis adelsmärke, inte försvagas. Vi anser att förslaget att partistyrelsen skall utse programkommitté, istället för att densamma väljs av medlemmarna på kongressen, med stärkt centralisering och kontroll på bekostnad av medlemsdemokratin, är ett steg i fel riktning.

Föreslår kongressen besluta

att förslaget till denna förändring avslås

D 54 Enskild

Om valberedningars uppgift 4

Motionen syftar till att tydliggöra valberedningarnas uppdrag genom att skriva in i stadgarna vad beredning av val innebär. Detta innebär förändringar i flera olika paragrafer, varför motsvarande motion återkommer flera gånger i enlighet med principen om en att-sats per motion.

Partiets valberedningar har en viktig uppgift när det kommer till att utse vilka som ska vara våra företrädare, internt och externt. Dock regleras inte valberedningarnas arbete i stadgarna mer än att det står att de ska bereda val och i övrigt fastställa formerna för nominering.

Det är bra att stadgarna inte detaljstyr olika instansers uppgifter utan lämnar utrymme för att dessa kan arbeta på olika sätt. Denna brist på reglering har dock lett till att det på sina håll i

partiet utvecklats en praxis som gör att valberedningarna menar att de inte behöver tillfråga nominerade utan kräver att alla som nomineras redan ska ha tillfrågats av den nominerande. Detta har lett till både principiella och praktiska problem.

De principiella problemen innebär att denna praxis leder till färre nomineringar och nomineringar av annan karaktär. Om den jag vill nominera ska vara tillfrågad kräver det att jag känner denne privat och har kontakt med denne. Det innebär i realiteten att det är kompisar som nominerar kompisar. Grundprincipen måste vara att alla med nomineringsrätt kan nominera alla valbara, oaktat privata kontakter.

Det innebär också att det är mycket information som aldrig kommer valberedningen till del. Om en person åtnjuter stort förtroende i partiet ligger det i valberedningens intresse att få reda på det, även om personen ifråga inte avser kandidera till just den posten just den gången. Inte sällan är det just valberedningarnas uppgift att få tveksamma personer att ställa upp, eftersom vi vet att vissa är mer benägna att tacka ja till en post även om de inte är de bäst lämpade. Om valberedningarna kräver att de nominerade ska vara tillfrågade får de aldrig den informationen. Det är viktigt att vi har med oss inte minst ur ett internfeministiskt perspektiv.

Det har också resulterat i praktiska problem då personer blivit valda till poster de inte kandiderat till, då valberedningar föreslagit dem då man förutsatt att de kandiderar, eftersom man fått in en nominering.

Det finns alltså, åtminstone på sina håll, anledning att se över och uppvärdera valberedningarnas arbete i stort – men det är ett arbete som ligger utanför stadgarna. Allt för strikta regleringar innebär minskad flexibilitet och riskerar att göra större skada än nytta. Däremot är det tydligt att stadgarna behöver tydliggöra vad ”beredning av val” innebär. Att bereda val är en omfattande uppgift som inbegriper många olika uppgifter men ett universellt minimum som skulle kunna ställas i stadgarna är ”att samla in nomineringar, att tillfråga nominerade och lägga förslag till beslutande möte”.

Föreslår kongressen besluta

att i §105 efter ”[...] utsedd av föregående kongress.” lägga till ”Beredning av val innebär att ta emot nomineringar, tillfråga nominerade och lägga förslag till kongressen.”

Undertecknat av

Truls Persson, Malmö

D 55 Enskild

Om valberedningars uppgift 5

Motionen syftar till att tydliggöra valberedningarnas uppdrag genom att skriva in i stadgarna vad beredning av val innebär. Detta innebär förändringar i flera olika paragrafer, varför motsvarande motion återkommer flera gånger i enlighet med principen om en att-sats per motion.

Partiets valberedningar har en viktig uppgift när det kommer till att utse vilka som ska vara våra företrädare, internt och externt. Dock regleras inte valberedningarnas arbete i stadgarna mer än att det står att de ska bereda val och i övrigt fastställa formerna för nominering.

Det är bra att stadgarna inte detaljstyr olika instansers uppgifter utan lämnar utrymme för att dessa kan arbeta på olika sätt. Denna brist på reglering har dock lett till att det på sina håll i

partiet utvecklats en praxis som gör att valberedningarna menar att de inte behöver tillfråga nominerade utan kräver att alla som nomineras redan ska ha tillfrågats av den nominerande. Detta har lett till både principiella och praktiska problem.

De principiella problemen innebär att denna praxis leder till färre nomineringar och nomineringar av annan karaktär. Om den jag vill nominera ska vara tillfrågad kräver det att jag känner denne privat och har kontakt med denne. Det innebär i realiteten att det är kompisar som nominerar kompisar. Grundprincipen måste vara att alla med nomineringsrätt kan nominera alla valbara, oaktat privata kontakter.

Det innebär också att det är mycket information som aldrig kommer valberedningen till del. Om en person åtnjuter stort förtroende i partiet ligger det i valberedningens intresse att få reda på det, även om personen ifråga inte avser kandidera till just den posten just den gången. Inte sällan är det just valberedningarnas uppgift att få tveksamma personer att ställa upp, eftersom vi vet att vissa är mer benägna att tacka ja till en post även om de inte är de bäst lämpade. Om valberedningarna kräver att de nominerade ska vara tillfrågade får de aldrig den informationen. Det är viktigt att vi har med oss inte minst ur ett internfeministiskt perspektiv.

Det har också resulterat i praktiska problem då personer blivit valda till poster de inte kandiderat till, då valberedningar föreslagit dem då man förutsatt att de kandiderar, eftersom man fått in en nominering.

Det finns alltså, åtminstone på sina håll, anledning att se över och uppvärdera valberedningarnas arbete i stort – men det är ett arbete som ligger utanför stadgarna. Allt för strikta regleringar innebär minskad flexibilitet och riskerar att göra större skada än nytta. Däremot är det tydligt att stadgarna behöver tydliggöra vad ”beredning av val” innebär. Att bereda val är en omfattande uppgift som inbegriper många olika uppgifter men ett universellt minimum som skulle kunna ställas i stadgarna är ”att samla in nomineringar, att tillfråga nominerade och lägga förslag till beslutande möte”.

Föreslår kongressen besluta

att i §106 efter ”[...] eller i annan ordning som kongressen beslutar.” lägga till ”Beredning av val innebär att ta emot nomineringar, tillfråga nominerade och lägga förslag till kongressen.”

Undertecknat av

Truls Persson, Malmö

D 56 Enskild

Transparent partistyrelse

Partistyrelsen är partiets högst beslutande organ mellan kongresserna, vilket också framgår av § 107 i förslaget till stadgar.

Partistyrelsen skriver i sin verksamhetsplan för 2025/26 att ”Partistyrelsen behöver leva upp till Strategidokumentets skrivningar om ett transparent och motiverande ledarskap”.

Vi anser att partistyrelsen idag inte lever upp till sina egna och Strategidokumentets krav. Viktiga policybeslut som tas mellan kongresserna bör kommuniceras till medlemmarna på ett transparent, icke filtrerat sätt. Det gäller till exempel de beslut som tagits av partistyrelsen gällande partiets säkerhetspolitik efter den ryska invasionen av Ukraina.

Stadgarnas skrivning i § 9 att "Partiets medlemmar har ett gemensamt ansvar för säkerställandet av en fri debatt där alla bemöts med respekt och tolerans" gäller också partistyrelsen. Genom att inte informera medlemmarna om viktiga policybeslut som partistyrelsen tar försvåras en sådan fri debatt.

Föreslår kongressen besluta

att en ny paragraf tillförs stadgarna med följande lydelse: "Partistyrelsen ska informera partiets medlemmar på ett öppet och transparent sätt om viktiga policy- och inriktningsbeslut som partistyrelsen beslutar".

Undertecknat av

Jacob Johnson, Uppsala, Johan Lönnroth, Guldheden-Krokslätt-Johanneberg, Alex Fuentes, Malmö, Anders Fraurud, Uppsala, Yakira Puledo Moreno, Upplands Väsby, Curt Benkert, Linköping, Johanna Andersson Palm, Vantör, Carl Åborg, Uppsala, Roger Jönsson, Linköping, Lena Jagers Blandini, Majorna, Lars Örback, Värmdö, Karin Bennemo, Uppsala, Natalia Fermin Acosta, Uppsala, Jessica Thunander, Skara, Börje Lööv, Boden, Claudia Velasquez, Helsingborg, Anders Simme, Gnesta, Gunnar Kraft, Uppsala, Ann-Marie Wedjesjö, Uppsala, Kent Ludvigsson, Årsta, Pia Sandquist, Uppsala, Marit Olsson, Uppsala, Hans Persson, Uppsala

D 57 Vänsterpartiet Göteborg

Behåll brytgränsen för partiskatt vid 45 procent av inkomstbasbeloppet

Vi är ett parti som sedan länge tillämpar partiskatt för att vi som parlamentariker inte ska berika oss på våra uppdrag. Detta har gett oss en stark trovärdighet som vi ska ta tillvara på. Det är viktigt att våra företrädare lever i en verklighet som inte skiljer sig alltför mycket från våra väljares ekonomiska villkor. Vi vill därför att brytgränsen för partiskatt ska bibehållas vid 45 procent av inkomstbasbeloppet och inte höjas till 50 procent som i partistyrelsens förslag.

Föreslår kongressen besluta

att i § 127 på rad 5 "50 procent" ska ersättas med "45 procent" så att texten får följande lydelse: "Grundbeloppet för beräkning av partiskatt är 45 procent av inkomstbasbeloppet vid 100 procent tjänstgöring."

D 58 Vänsterpartiet Västerbotten

Motion avseende nivå på partiskatt

Partistyrelsen föreslår att gränsen för partiskatten ska höjas från 45% inkomstbasbeloppet (netto) till 50% av inkomstbasbeloppet. Förändringen skulle innebära att inkomsten, efter skatt, för vänsterpartistiska politiker höjs från 36270 kr till 40300 kr för 2025. I en medelstor svensk stad i norra Sverige så innebär det att måndaslönen före skatt går från 48200 kr till 54600 kr – en löneökning om 13.3%.

2022 beslutade kongressen om att gå från 5/8 prisbasbelopp till 45% inkomstbasbelopp, vilket då innebar en förhöjning från 30190 kr till 31950 kr (efter skatt), och motiverades med att prisbasbeloppet följde prisutvecklingen, men inkomstbasbeloppet löneutvecklingen.

Vänsterpartister är väl medvetna om att de senaste årens prisutveckling inte på samma sätt återspeglar sig i lönekuvertet; det går att konstatera att förändringen inte var lönsam – i dag hade den gamla modellen gett 500 kr mer i plånboken för en politiker som når upp i taket.

Det är med den bakgrunden vi ska läsa partistyrelsens resonemang om att partiskatten 2012 motsvarar 51% inkomstbasbelopp idag: regeringens usla inflationspolitik har inte bara drabbat studenter, pensionärer, arbetslösa och arbetande – utan även Vänsterpartiets toppolitiker.

Med anledning av ovanstående så föreslås därför kongressen att besluta att avslå partistyrelsens förslag till beslut avseende minskad partiskatt.

Föreslår kongressen besluta

att ändra partistyrelsens förslag till stadgar § 127 2 st så att det får följande lydelse:

“Grundbeloppet för beräkning av partiskatt är 45 procent av inkomstbasbeloppet vid 100 procent tjänstgöring. Grundbeloppet skall justeras i motsvarande grad vid annan förväntad tjänstgöring.”

D 59 Malmö

Om att minska partiskatten

Att stödja Bore Skölds reservation nr 2 på stadgarna:

“Jag reserverar mig mot beslutet att föreslå kongressen att ändra brytpunkten för partiskatt från 45% av ett inkomstbasbelopp (IBB) till 50% av IBB. Det finns två viktiga anledningar till att vi har denna partiskatt. Den första är för att vänsterpartister inte ska ta uppdrag för att bli superrika, utan istället leva under mer lika förutsättningar som vanliga svenskar. För 2025 var medianlönen för löntagare i Sverige 36 000 kr i månaden före skatt. Vänsterpartiets nivå på 45% innebär omräknat cirka 47 000 kr i månaden före skatt, och med förslaget till förändring cirka 52 000 i månaden före skatt. I realiteten har de flesta heltidsarvoderade dock en bruttolön på minst 70 000 (varierar mellan kommuner), på vilken pension och annat räknas. Denna förändring av partiskatten bidrar därför till att motverka syftet beskrivet ovan. Det andra syftet med partiskatten är att partiet ska få mer resurser för att kunna bygga ett starkt parti. Med förslaget försvinner cirka 600 000 kr i årlig partiskatt till partikansliet från riksdagsledamöter och EU-parlamentariker. Ute i landet innebär det ännu större samlade förluster av pengar till vår organisation. Med tanke på att Vänsterpartiet de senaste åren har haft en tuff ekonomisk situation vore det särskilt olämpligt att genomföra denna förändring av stadgan just nu”

Föreslår kongressen besluta

att behålla brytpunkten för partiskatten och att meningen i §127 om detta ska lyda

"Grundbeloppet för beräkning av partiskatt är 45 procent..."

D 60 Kommunalvästern Väst, Stigberget-Majorna

Behåll partiskatten på dagens nivå – säg nej till partistyrelsen ändringsförslag!

Partistyrelsen har lagt fram ett förslag som innebär att en politiker som företräder Vänsterpartiet på heltid från 2026 ska kunna behålla 50% av ett inkomstbasbelopp från dagens 45%. Det innebär att en politiker från partiet skulle få behålla 41 700 kronor i nettoinkomst per månad, att

jämföra med att median inkomsten enligt SCB år 2023 (så långt det finns data när denna motion skrivs) var 24 708 kronor. Hälften av den vuxna befolkningen har alltså mindre än 24 708 kronor.

Man kan fråga sig hur partistyrelsen motiverar denna prioritering av partiets ekonomi när vi vet att den senaste mandatperioden har inneburit besparingar. Nu ska vi utöver det också minska mängden intäkter partiet har för att ge det till företrädare som redan tjänar i genomsnitt 35% över medianen av befolkningen i Sverige och se till att öka den till 50% över medianen.

Vi som skriver denna motion ser inte nyttan i den prioriteringen. Vi ser att det finns en poäng i att Vänsterpartiets politiker behåller dagens nivå. Den är redan högre än mer än hälften av befolkningens och betydligt högre än för LO-arbetare, arbetslösa, sjukskrivna och pensionärer.

Vi ser inte heller behovet av att i stadgarna reglera det som partistyrelsens stadgeförslag adresserar i övriga delar av sitt förslag rörande partiskatten. Det är bra som det är idag och har gått hantera lokala lösningar utifrån det. Det är ointressant för oss vilken tjänstgörings nivå en viss politiker har, det intressanta för oss är vilken konsumtionsnivå våra företrädare kan ha.

Föreslår kongressen besluta

att kongressen ska avvisa partistyrelsens förslag till ändring av partiskatten och behålla den nuvarande lydelsen i stadgarna som lyder ”§ 127. Partiföreningar och distrikt kan besluta om regler som innebär att partiets parlamentariskt förtroendevalda rekommenderas att betala en viss del av erhållna arvoden till partiet. Partiet motverkar att politiskt förtroendevalda berikar sig på förtroendeuppdrag. Samtliga kandidater till politiska förtroendeuppdrag för partiet som innebär större ekonomisk ersättning, skall för att få kandidera skriva kontrakt om att, i händelse av att kandidaten blir vald och får inkomster på grund av sitt förtroendeuppdrag – under och efter uppdragets genomförande – månatligen efterskänka alla inkomster från fasta arvoden överskjutande 45% av inkomstbasbeloppet netto, till partiet. Partiskatten från riksdagsledamöter, Europaparlamentariker och från uppdrag i Sveriges kommuner och regioner (SKR) tillfaller partiet på riksnivå. Partiskatten från regionuppdrag tillfaller distrikten. Partiskatten från kommunuppdrag tillfaller – om inget annat beslutats på distriktsnivå – partiföreningen ifråga. Valberedningar på respektive nivå skall få del av redovisning av vilka som betalat in sin partiskatt under innevarande period. Inbetald partiskatt skall vara offentlig. Partistyrelsen, eller verkställande utskottet på partistyrelsens uppdrag, fastställer anvisningar för hur partiskatten skall hanteras.”

D 61 Vänsterpartiet Uppsala län

Lön för ansvar och tid - § 127

För närvarande lyder stadgans § 127 som följer:

§ 127. [...] kandidaten blir vald och får inkomster på grund av sitt förtroendeuppdrag – under och efter uppdragets genomförande – månatligen efterskänka alla inkomster från fasta arvoden överskjutande 45% av inkomstbasbeloppet netto, till partiet. [...]

Partistyrelsens förslag är att stadgarnas § 127 ska lyda som följer (ändring i kursiv stil):

§ 127. I Vänsterpartiet tillämpas partiskatt på arvoden [...]

Grundbeloppet för beräkning av partiskatt är 50 procent av inkomstbasbeloppet vid 100 procent tjänstgöring. Grundbeloppet skall justeras i motsvarande grad vid annan förväntad tjänstgöring. [...]

Den nu gällande bestämmelsen innebär att en politiker som är heltidsarvoderad får behålla, av fasta arvoden: 37 530 kr ($0,45 * 83\,400$ (som är inkomstbasbeloppet år 2026) = 37 530).

Partistyrelsens föreslagna lydelse innebär att en politiker som är heltidsarvoderad får behålla, av fasta arvoden: 41 700 kr ($0,50 * 83\,400$ (som är inkomstbasbeloppet år 2026) = 41 700).

Vänsterpartiets heltidspolitiker sliter och arbetar normalt långt mer än 100 % oavsett om de är kommunalråd eller riksdagsledamöter. Principen att beslutfattare ska leva på ett liknande sätt som alla som påverkas av besluten de tar är viktig. Det måste dock samtidigt beaktas det enorma ansvar som åvilar heltidspolitiker, nivån av offentlighet som följer av uppdragen och bristen på rimlig vila. Med detta tillkommer ofta utgifter som föranleds av rollen som ansvarig heltidspolitiker. Allt detta sammantaget gör det rimligt att våra heltidspolitiker får behålla något mer än partistyrelsens blygsamma förslag. I motionen föreslås därför att en politiker som är heltidsarvoderad får behålla, av fasta arvoden: 45 870 kr ($0,55 * 83\,400$ (som är inkomstbasbeloppet år 2026) = 45 870).

Föreslår kongressen besluta

att § 127 andra stycket ska ha följande lydelse: Grundbeloppet för beräkning av partiskatt är 55 procent av inkomstbasbeloppet vid 100 procent tjänstgöring. Grundbeloppet skall justeras i motsvarande grad vid annan förväntad tjänstgöring.

D 62 Vänsterpartiet Göteborg

Även ministrar ska betala partiskatt

Partiets stadgar om vilka som ska betala partiskatt och till vilken nivå i partiet tar inte hänsyn till ifall partiet har högt avlönade ministrar och det är ju inte konstigt, det har vi ju aldrig haft. Men bra om det nu rättas till då risken eller chansen beroenden på vem du frågar att det blir så kan ske efter valet 2026.

Föreslår kongressen besluta

att i stadgarnas § 127 efter stycket ”Samtliga kandidater till politiska förtroendeuppdrag för partiet som innebär större ekonomisk ersättning, skall för att få kandidera skriva kontrakt om att, i händelse av att kandidaten blir vald och får inkomster på grund av sitt förtroendeuppdrag – under och efter uppdragets genomförande – månatligen efterskänka alla inkomster från fasta arvoden överskjutande 45% av inkomstbasbeloppet netto, till partiet.” lägga till följande stycke: ”Detsamma gäller medlemmar som utses till statsråd och statssekreterare i regeringen på partiets mandat, som före utnämningen ska skriva motsvarande kontrakt med partiet.” samt ändra meningen ”Partiskatten från riksdagsledamöter, Europaparlamentariker och från uppdrag i Sveriges kommuner och regioner (SKR) tillfaller partiet på riksnivå.” till ”Partiskatten från riksdagsledamöter, statsråd, statssekreterare i regeringen, Europaparlamentariker samt från uppdrag i Sveriges kommuner och regioner (SKR) tillfaller partiet på riksnivå.”

D 63 Vänsterpartiet Göteborg

Förenkla partiskatten för fritidspolitiker

I Vänsterpartiet betalar vi partiskatt. Det ska gälla alla kamrater som tar ett förtroendeuppdrag för Vänsterpartiet oavsett om uppdraget är ett heltids-, deltids eller fritidsuppdrag. Partistyrelsens förslag försvårar partiskattesystemet på ett par områden. PS föreslår att partiskatten ska utgå ifrån nettoinkomst av uppdrag, det blir problematiskt för framförallt deltids- och fritidspolitiker. Kamrater som till exempel betalar statlig inkomstskatt bör inte kunna lägga den beskattningen på sitt politiska arvode och därmed betala in en mindre andel partiskatt. För fritidspolitiker blir systemet onödigt komplext när partiskatten ska utgå ifrån alla förtroendeuppdrags samlade förväntade tjänstgöringsgrad och nettoinkomsten från uppdragen. Systemet gör det jobbigare att ta förtroendeuppdrag som innebär fasta arvoden, även om det är ett litet sådant, då partiskatteberäkningen blir jobbig att göra varje månad. Vidare innebär förslaget att partiföreningsstyrelser och distriktsstyrelser får mycket mer administrativt arbete, då varje parlamentarikers förväntade tjänstegrad ska beslutas av den lokala styrelsen. Det beslutet hade sen behövt tas igen om personen tar ett nytt, eller avsäger sig ett parlamentariskt uppdrag. Förväntad tjänstgöringsgrad blir också otydligt om det ska kopplas till arbetsbelastning. Innebär två skolpolitiska uppdrag lika mycket arbete som ett skolpolitiskt och ett socialpolitiskt uppdrag? Innebär ett skolpolitiskt uppdrag samma mängd arbete för en lärare som för en programmerare? Förslaget behöver förenklas, särskilt med tanke på att majoriteten av våra förtroendevalda inte är heltidspolitiker. Den här motionen föreslår förändringar som åtgärdar de här problemen. Först och främst införs en gräns för att särskilja deltids- och heltidspolitiker från fritidspolitiker. Gränsen utgår ifrån uppdragets förväntade tjänstgöring och sätts på 40% med resonemanget att om du förväntas lägga minst 40% av en heltidstjänst på ett uppdrag så är du åtminstone en deltidspolitiker. Då omfattas du av PS förslag till partiskattesystem där partiskatten utgår ifrån nettoinkomster och inkomstbasbeloppet. Det här systemet har fungerat bra för våra del- och heltids-parlamentariker och borde bevaras.

För förtroendeuppdrag under 40% förväntad tjänstgöring, det vill säga fritidsuppdrag, införs ett enklare system där partiskatten utgör en fast procentsats av arvodets bruttoinkomst. Det gör det enklare för fritidspolitiker att beräkna och betala in sin partiskatt och förenklar hanteringen av partiskatten i den lokala styrelsen. Procentsatsen föreslås vara minst 10% med möjlighet för lokala styrelser att fatta beslut om en högre procentsats. Det möjliggör lokala styrelser som vill ha en högre partiskatt att kunna ha det.

Förslaget skiftar fokus från förtroendevalda till förtroendeuppdrag. Det tar bort behovet av att för varje parlamentariker göra individuella bedömningar av tjänstegrad, istället utgår tjänstegraden och partiskatten från uppdraget. Det skapar ett mer förutsägbart system och förenklar den lokala hanteringen av fritidspolitiker, något som spelar roll för större lokala organisationer, till exempel för Göteborg som har fler än hundra förtroendevalda parlamentariker. Samtidigt motverkar en partiskatt på uppdrag att individer samlar många olika förtroendeuppdrag för att skapa sig deltids- eller heltidstjänst då partiskatten inte minskar med fler uppdrag. De flesta intentioner i PS förslag till partiskattesystem är bra men några viktiga förändringar behöver göras för att inte skapa ett onödigt komplicerat och betungande system. Den här motionens förslag gör de förändringarna och föreslår ett partiskattesystem som blir enklare att hantera för vår partiorganisation och för våra förtroendevalda.

Föreslår kongressen besluta

att ersätta § 127a med ”I Vänsterpartiet tillämpas partiskatt på arvoden för politiska uppdrag.

Kandidater till politiska förtroendeuppdrag för partiet skall för att få kandidera skriva kontrakt om att, i händelse av att kandidaten blir vald och får inkomster på grund av sitt förtroendeuppdrag, betala in del av inkomsterna från detta uppdrag. För förtroendeuppdrag vars förväntade tjänstgöring är minst 40 procent, är grundbeloppet för beräkning av partiskatt 50 procent av inkomstbasbeloppet vid 100 procent tjänstgöring. Grundbeloppet skall justeras i motsvarande grad vid annan förväntad tjänstgöring. Förtroendevald skall månatligen inbetala alla nettoinkomster, från arvoden överskjutande det justerade grundbeloppet, till partiet. För förtroendeuppdrag vars förväntade tjänstgöring understiger 40 procent skall partiskatten utgöra minst 10 procent av bruttoinkomsten av arvodet. Styrelse på motsvarande nivå för uppdraget kan besluta att en högre andel av bruttoinkomsten skall betalas till partiet. Förväntad tjänstgöringsgrad för förtroendeuppdrag fastställas av styrelse på motsvarande nivå, eller av annat organ beslutat av styrelsen.”

D 64 Vänsterpartiet Uppsala län

Partiskatten ska fungera för alla - § 127

För närvarande lyder stadgans § 127 som följer:

§ 127. [...] Partistyrelsen, eller verkställande utskottet på partistyrrelsens uppdrag, fastställer anvisningar för hur partiskatten skall hanteras.

Partistyrrelsens förslag är att stadgarnas § 127 ska lyda som följer (ändring i kursiv stil):

§ 127. I Vänsterpartiet tillämpas partiskatt på arvoden [...]

Grundbeloppet för beräkning av partiskatt är 50 procent av inkomstbasbeloppet vid 100 procent tjänstgöring. Grundbeloppet skall justeras i motsvarande grad vid annan förväntad tjänstgöring. [...] För arvoden utöver fasta arvoden kan lokalt beslutas om att en mindre andel av nettobeloppet skall betalas till partiet.

Formuleringen i gällande stadgar om att partistyrelsen ska besluta om närmare anvisningar för partiskatten föreslås utgå i partistyrrelsens förslag. Samtidigt avser partistyrelsen att behålla en ordning där undantag och särskilda regler för vissa uppdrag kan behövas och beslutas av partistyrelsen eller annat organ på delegation. I stadgeförslaget finns det dessutom en ny föreslagen reglering av andra arvoden än fasta arvoden. Denna mening kan inte läsas på annat sätt än att en arvoderad som mest ska/kan behöva betala 49 % av de rörliga arvoden.

Båda dessa förslag och regleringar har problem med att styra för strikt, utan förståelse för behov av avvikelser, undantag, och vitt skilda sätt att arvodera politiker i olika regioner och kommuner. Först och främst bör det finnas en tydlig och förankrad grund för hur undantag och särskilda regler för partiskatt beslutas. Om det behövs undantag behöver det framgå tydligt hur dessa beslutas och av vilket organ. Det är också bra om det framgår en ventil direkt i stadgan för anpassningar av partiskatten som kan fattas utifrån regionala och lokala behov såväl som av personliga omständigheter. Det behöver tydligt framgå att undantag finns och vilka som beslutar om det. Förslaget i § 127 b täcker endast att partistyrelsen fastställer riktlinjer för hur partiskatten ska tillämpas men inget nämns om hur hanteringen ska ske på regional eller kommunal nivå - detta gör motionens förslag bättre.

Det finns vidare inte behov av att i stadgarna låsa fast exakt hur stor andel av andra än fasta arvoden som mest ska betalas med. Det är onödigt och gör att regionala och lokala arvodesregler kan krocka på ett olämpligt sätt med partiskattereglerna. Låt de rörliga arvodena hanteras på det sätt som faktiskt passar regionala och kommunala förutsättningar för hur heltidspolitiker och andra arvoderas.

Föreslår kongressen besluta

att § 127 som nytt femte stycke infoga följande: Närmare anvisningar om partiskatten, dess erläggande och även regler för att någon eller ett uppdrag ska undantas partiskatt helt eller delvis, andra former av undantag och särskilda villkor angående partiskatten beslutas av styrelse på motsvarande nivå. § 127 nya sjätte stycke ska ha följande lydelse: För partiskatt på arvoden utöver fasta arvoden beslutar styrelse på motsvarande nivå eller medlemsmöte om regler.

D 65 Vänsterpartiet Göteborg

Förtydligande kring undantag från partiskatt

I Vänsterpartiet ska vi betala partiskatt, men det kan finnas omständigheter där undantag från partiskatten kan vara rättvist och rimligt. Till exempel finns det arvodessystem för förtroendevalda där förlust av arbetsinkomst inte ersätts om det politiska arvodet blivit tillräckligt stort, eller situationer där arvodet påverkar andra typer av bidrag. Vi vill till exempel inte att kamrater som har en låg inkomst ska gå back på att ta ett parlamentariskt uppdrag för oss. Partistyrelsen bör få mandatet att fastställa en ordning som innebär att undantag från partiskatten kan beviljas kamrater som har särskilda skäl för det.

Föreslår kongressen besluta

att i slutet av paragraf 127b lägga till “Undantag från partiskatt kan av arvodessystemsskäl eller av personliga skäl göras. Partistyrelsen fastställer ordning för beviljande av undantag från partiskatt.”

D 66 Vänsterpartiet Göteborg

Förutsägbara villkor gällande partiskatt för förtroendevalda

Partiskatten är inte bara en inkomst till partiet utan påverkar också privatekonomin hos de kamrater som tar förtroendeuppdrag. Personers ekonomi ser olika ut och för vissa kan inkomster från arvoden ha en lika stor påverkan på om en kamrat kan ta ett uppdrag, som mängden tid uppdraget tar eller antal möten som uppdraget innebär. Därför borde beslut rörande nivån för partiskatt vara fattade innan kamrater kandiderar eller blir valda till förtroendeuppdrag. Förslagsvis fattas de besluten innan mandatperioden börjar och gäller för hela mandatperioden. Det skapar en förutsägbarhet som gör det enklare att både kandidera till uppdrag och betala in partiskatten, då du vet förutsättningarna för uppdraget.

Föreslår kongressen besluta

att i paragraf 127a lägga till “Beslut rörande förändring av partiskatt träder i kraft först vid, för varje uppdrag, nästkommande mandatperiod.”

D 67 Vänsterpartiet Uppsala län

Tydliga arbetsordningar och hur dessa tas fram - § 128, 130 och 132

För närvarande lyder stadgans § 128, 130 och 132 som följer:

§ 128. Riksdagsgruppen utarbetar i samråd med partistyrelsen arbetsordning för sin verksamhet. Denna fastställs av partistyrelsen.

§ 130. Regionfullmäktige-grupp skall utarbeta arbetsordning för sin verksamhet. Denna fastställs av distriktsstyrelsen.

§ 132. Kommunfullmäktige-grupp skall utarbeta arbetsordning för sin verksamhet. Denna fastställs av partiföreningens styrelse eller medlemsmöte.

Skrivningen är annorlunda för riksdagsgruppen och mer ändamålsenlig. Det är inte alltid som en regionfullmäktige-grupp eller kommunfullmäktige-grupp kan börja utarbeta en arbetsordning eller om de av någon anledning inte vill utarbeta en (ny) arbetsordning för en styrelse att fastställa, uppstår problem. En möjlig tolkning av nuvarande lydelse av §§ 130 och 132 är att en styrelse som endast ska fastställa en arbetsordning inte kan utarbeta ett förslag på ny arbetsordning. Detta är problematiskt när styrelsen är den politiska ledningen för gruppen och om styrelsen skulle vilja agera för att komma åt problem som finns inom en parlamentarisk grupp. Det vore därför bättre om §§ 130 och 132 hade lydelse som är närmare formuleringen i § 128 vilket denna motion föreslår.

Föreslår kongressen besluta

att § 130 ska ha följande lydelse: Regionfullmäktige-grupp utarbetar i samråd med distriktsstyrelsen arbetsordning för sin verksamhet. Denna fastställs av distriktsstyrelsen. § 132 ska ha följande lydelse: Kommunfullmäktige-grupp utarbetar i samråd med partiföreningens styrelse arbetsordning för sin verksamhet. Denna fastställs av partiföreningens styrelse eller medlemsmöte.

D 68 Backa, m. fl.

Motion rörande icke partimedlemmar på kandidatlistor vid allmänna val. §143

Partistyrelsen vill avskaffa möjligheten att sätta upp icke partimedlemmar på kandidatlistor vid allmänna val. Det kunde tidigare göras utan annan prövning än godkännande av det möte som fastställer listorna, med undantag om det rörde person som tidigare blivit utesluten. Den tidigare stadgan gav då möjlighet att på listor sätta upp personer kring vilka uteslutningsärenden inletts, men som själva lämnat partiet innan uteslutningsbeslut tagits. PS vill nu helt ta bort den möjligheten.

Vi menar att vi inte bör ha icke partimedlemmar på listorna. Vi kan dock se hypotetiska fall där det inte skulle vara skadligt eller särdeles konstigt. Vi menar att samma ordning för uppsättande av icke medlem på kandidatlistor som för ingående av valsamverkan med annat parti eller organisation (§145) ska gälla. Ordningen att det är möjligt, men ska godkännas av partistyrelsen.

Föreslår kongressen besluta

att §143 ändras till: "§143. Uppsättande av icke partimedlem på kandidatlista skall godkännas av partistyrelsen."

Undertecknat av

Jonatan Wassberg, Kalmar, Mats Heden, Jönköping

D 69 Vänsterpartiet Sörmland, m. fl.

Kandidatlistor vid allmänna val: Uppdrag ska besättas av medlemmar

Att driva Vänsterpartiets politik görs bäst av medlemmar i Vänsterpartiet och som följer partiets stadgar och partiprogram. Därför borde inte personer utanför partiet stå på Vänsterpartiets listor i val eller ges politiska uppdrag.

Föreslår kongressen besluta

att bara besätta Vänsterpartiets politiska uppdrag med medlemmar i Vänsterpartiet.

Undertecknat av

Sverker Åslund, Uppsala, Lena Granath, Oskarshamn

D 70 Enskild

Tillåt personvalskampanjer (del 1)

Vänsterpartiet vill inte att kandidater personvalskampanjer (se länk) och menar att det medför risker; att partiet framstår som splittrat, att rika partimedlemmar gynnas, att det skapar motsättningar mellan kandidater, att det får debatten att handla om personer, osv. Det finns inget vetenskapligt stöd för påståendena trots att personvalssystemet är 25 år gammalt, används flitigt av högerpartier och trots intensivt forskande. Motståndet bygger med andra ord på trams.

Riktlinjerna (se länk) skrevs för över 20 år sedan av motståndare till personvalssystemet och är förlegade. Fördelarna med personvalskampanjande - drivna eldsjälur kan framhävas, mer personlig kontakt och mer lokala frågor - överväger nackdelarna. Även om personvalskampanjande inte påverkar listordningen i någon större utsträckning bör det tillåtas därför att det gynnar Vänsterpartiet.

<https://www.vansterpartiet.se/resursbank/personvalskampanjer>

Föreslår kongressen besluta

att §144 i stadgarna stryks då den otydligt formulerade paragrafen kan tolkas som att personvalskampanjande är otillåtet.

Undertecknat av

Björn Lindqvist, Kista

D 71 Birka-Vasa, Kungsholmen, Västra Södermalm

Inför konsekvenstrappa i samband med suspenderings- och uteslutningsärenden

Sedan föregående kongress har vi i Vänsterpartiet haft stora interna stridigheter kring uteslutningsärenden. En viktig fråga som diskuterats har varit möjlighet till dialog i samband med suspendering. Vi önskar att en skrivelse om en konsekvenstrappa läggs in i stadgarna. Förslagsvis ska det vara ett tydligt och strukturerat regelverk som samtliga förtroendevalda får ta del av i

samband med att man tillträder sin post. Det hade även varit önskvärt med transparens gentemot medlemmarna hur konsekvenstrappan ser ut och hur den verkar.

Föreslår kongressen besluta

att partistyrelsen inför nästa partikongress tar fram ett förslag på en konsekvenstrappa som skrivs in i stadgarna under uteslutningskapitlet.

D 72 Backa, m. fl.

Motion rörande motsättningar mellan partiets program och ståndpunkter §147b

När Sveriges socialdemokratiska ungdomsförbund lämnade Sveriges socialdemokratiska arbetareparti och bildade Sveriges Socialistiska Vänsterparti var en av huvudorsakerna att partistyrelsen ville att ungdomsförbundet skulle lyda partistyrelsen istället för partiprogrammet. Vårt parti är byggt på konflikt mellan program och ståndpunkter.

Vi kan se även idag att partiet kan inta ståndpunkter som står i motsättning till våra program. Det kan t ex handla om en parlamentarisk uppgörelse där vi avstår från att driva en linje då vi ingår i ett styre där vi som styre kommit överens om en gemensam linje, där vi då istället fått andra partier att gå med på vår linje, i frågor där de är mer skeptiska. Vi kan hamna i situationer där program och ståndpunkter inte är samma sak.

Vi menar att det kan finnas skäl att ur en parlamentarisk grupp utesluta en medlem som vid votering inte hedrar en dylik uppgörelse beslutad av PS, trots att medlemmens agerande är i linje med program. Vi ställer oss därför frågande till ordet "och" i föreslagen skrivning.

Föreslår kongressen besluta

att ordet "och" i §147b mellan "program" och "ståndpunkter" ersätts med "eller".

Undertecknat av

Jonatan Wassberg, Kalmar, Mats Heden, Jönköping

D 73 Vänsterpartiet Göteborg

Motion rörande uteslutning av medlem ur parlamentarisk grupp kontra medlemsrättigheter §147b

Vänsterpartiet är ett brett parti där medlemmar kan ha olika ståndpunkt i samma fråga. I partistyrelsens förslag till ny skrivning i §147b finns en skrivning som vi inte ser som självklar. Vi förstår behovet av att kunna utesluta någon ur den parlamentariska gruppen. Vi ser också att den ordning för det som föreslås är rimlig. Vad vi inte är helt med på är att medlem som är utesluten ur parlamentarisk grupp inte får behålla medlemsrättigheter och kandidera till förtroendeuppdrag som inte är kopplade till det parlamentariska uppdraget. Det är sannolikt att de flesta som kommer "drabbas" av den här stadgan, parlamentariskt driver linjer i strid med partiets program och ståndpunkter, som vore fullt möjligt att driva inom partiet, t ex inför en kongress, utan att riskera uteslutning. Att denne medlem då inte längre, utifrån att medlemmen drivit linjer parlamentariskt i strid med beslut, kan representera partiet är rimligt. Men varför ska personen inte kunna kandidera till distriktsårskonferensombud eller ledamot av den lokala styrelsen? Det har partistyrelsen inte klargjort i sitt förslag.

Föreslår kongressen besluta

att "och kan inte kandidera till förtroendeuppdrag" sist i förslaget till §147b stryks.

D 74 Upplands Väsby

Uteslutning ur parlamentarisk grupp

Partistyrelsen föreslår kongressen att ändra stadga § 147b, så att en ny ordning för uteslutning ur parlamentarisk grupp skapas. Att stadgan föreslås ändras är bra, eftersom den i nuvarande form kan upplevas otydlig. Att partistyrelsen ska besluta om uteslutning ur alla landets parlamentariska grupper riskerar också att bli ett mycket omfattande arbete. Men vi anser att den ändrade ordningen bör utformas på ett annat sätt. Det är därför bra att beslut om uteslutning ur kommunal parlamentarisk grupp flyttas till distriktsnivå, men även det frångår den ordning som annars gäller för beslut runt parlamentariska grupper: Att motsvarande nivå i partiorganisationen har mandat för beslut. Vi anser att beslut om uteslutning ur parlamentarisk grupp också bör fattas på samma nivå. Alltså bör partiföreningsstyrelse fatta beslut för kommunal grupp, och distriktsstyrelse för regiongrupp.

Vid uteslutning ur parlamentarisk grupp, till skillnad från uteslutning ur organisationen, förlorar inte medlemmen sina övriga medlemsrättigheter. Därför anser vi att det är oproportionerligt att uteslutning ur grupp behöver prövas högre upp i organisationen. Däremot bör sådana beslut kunna överprövas en nivå högre upp, precis som i partistyrelsens förslag.

Respektive nivå i partiorganisationen har idag långtgående mandat att själva fatta beslut om sin verksamhet, både som medlemsorganisation och angående dess representation i parlament. Så ska det också vara, av flera skäl. Bland de viktigaste skälen är att den lokala organisationen har störst kännedom om lokala förhållanden och personer. Likväl som att den lokala organisationen självständigt kan fatta beslut om listsättning, budgetar, och mycket annat, bör den därför också ha full rådgivning över sin parlamentariska grupp.

Föreslår kongressen besluta

att § 147b formuleras " Medlem av en parlamentarisk grupp som varaktigt eller i principiellt viktiga frågor agerar i strid med partiets program och ståndpunkter, eller på annat sätt allvarligt skadar partiets parlamentariska verksamhet, kan uteslutas ur gruppen. Beslut om uteslutning fattas efter att berörd medlem och parlamentarisk grupp getts tillfälle att yttra sig, och efter att beslutande organ fört dialog med partisekreteraren. Partiföreningsstyrelsen beslutar i ärenden som gäller kommunal nivå. Distriktsstyrelsen beslutar i ärenden som gäller regional nivå. Partistyrelsen beslutar i ärenden som gäller övriga parlamentariska nivåer. Partiföreningsstyrelsebeslut om uteslutning kan överklagas till distriktsstyrelsen, och distriktsstyrelsebeslut om uteslutning kan överklagas till partistyrelsen. Utesluten gruppmedlem anses inte längre företräda Vänsterpartiet och kan inte kandidera till förtroendeuppdrag."

D 75 Backa, m. fl.

Motion rörande upplösning av partiförening § 153

I § 26 stadgas att distriktsstyrelsen kan besluta om gränser för, och sammanslagning av, partiföreningar. En sammanslagning av två föreningar kan, rent formellt, innebära att en av föreningarna läggs ner och medlemmar och tillgångar överförs till den andra.

§153 stadgas att enbart partiförening kan upplösa sig själv. Häri ligger en motsättning. Vad händer om distriktsstyrelsen beslutar om sammanslagning och tre medlemmar vill fortsätta driva förening utan sammanslagning?

Men det är inte om den motsättningen den här motionen handlar. Den handlar om bristen på ordning för upplösande av partiförening. Vi har i stadgarna inga krav på hur kallelse till medlemsmöte går till. Rent formellt kan man kalla till två medlemsmöten i direkt anslutning till varandra. Det är inte en god ordning. Det finns flera sätt att lösa det hela. Vi föreslår en lösning där det andra möten som krävs för nedläggelse måste kallas, enligt samma ordning som kallelse till årsmöte, efter det att första beslutet är fattat. Vi föreslår också att DS, i de fall där ett andra möte inte hållits inom 4 månader efter det första beslutet tagits, efter diskussion med medlemmar, ska kunna fatta beslut om upplösning av föreningen.

Föreslår kongressen besluta

att §153 ändras till: "Partiförening kan endast upplösas av två på varandra följande medlemsmöten. Det andra av dessa möten skall kallas till enligt samma ordning som gäller för partiförenings årsmöte. Kallelsen ska utsändas efter det att det första beslutet är taget och innehålla information om förslaget till upplösande av partiföreningen. I de fall ett första beslut tagits men inget nytt möte hållits på 4 månader efter det första beslutet kan distriktsstyrelsen, efter diskussion med föreningens medlemmar, besluta om upplösning av föreningen."

Undertecknat av

Mats Heden, Jönköping

D 76 Kommunalvästern Väst, m. fl.

In med fackliga rikskonferensen i stadgarna

Sedan 2018 har partiet återupptagit de fackliga rikskonferenserna. Tillsammans med en anställd facklig sekreterare har det stärkt vårt arbete med att organisera fler fackligt aktiva i partiet.

För att ta detta arbete vidare borde rikskonferenserna utvecklas till en konferens med valda ombud. Ombuden skulle då få ett beredande uppdrag. De skulle behandla texter och sakfrågor inom det facklig-politiska arbetet och nominera kamrater till partiets nationella fackliga nätverksledning. Efter att konferensen har berett dessa frågor är det partistyrelsen som fattar de slutliga besluten.

För att ge denna ordning en tydlig grund bör den föras in i partiets stadgar. En nationell konferens med valda ombud behöver vara mindre än partikongressen och bör därför omfatta högst 111 ombud, motsvarande hälften av kongressens storlek. Ombuden ska fördelas mellan distrikten utifrån medlemsantalet. Distrikten kan sedan antingen låta sin styrelse utse ombuden eller kalla till en distriktskonferens som gör detta. Konferensen bör hållas de år då ingen partikongress äger

rum, alltså vartannat år. Samt i övrigt följa regler för hur vi håller årsmöten, årskonferenser och kongresser med lämpliga justeringar.

Föreslår kongressen besluta

att i partiets stadgar införa ett nytt avsnitt med rubriken ”Facklig rikskonferens”, bestående av nedanstående paragrafer, och att dessa redaktionellt placeras in på lämplig plats i avsnittet om partiets nationella organisation samt numreras i enlighet med stadgarnas övriga struktur: ”§ 1 De år då ordinarie kongress inte hålls sammankallas en facklig rikskonferens. Konferensen samlar partikamrater verksamma inom det facklig-politiska arbetet för att bereda uttalanden, program och andra ställningstaganden inom det facklig-politiska området samt för att nominera kamrater till partiets nationella fackliga nätverksledning. § 2 Konferensen består av 111 valda ombud. Ombuden fördelas mellan partiets distrikt utifrån medlemsantal enligt samma principer som vid fördelning av ombud till kongress eller annan nationell konferens med valda ombud. § 3 Vid konferensen deltar, utöver ombuden, den nationella fackliga nätverksledningen, representanter för partistyrelsen samt partiets fackliga sekreterare. Rösträtt har endast konferensens ombud. Ombuden, den nationella fackliga nätverksledningen och representanter för partistyrelsen har yttrande- och förslagsrätt i samtliga frågor. Den fackliga sekreteraren har yttranderätt. Konferensen kan besluta om yttranderätt för personer som inte omfattas av denna uppräkningslista. § 4 Ombuden utses av partidistriktets styrelser eller av en särskilt sammankallad distriktskonferens. § 5 Den nationella fackliga nätverksledningen ansvarar, i samråd med partistyrelsen, för att förbereda och kalla till konferensen. Kallelsen ska skickas ut senast fyra månader före konferensen och ska ange dagordning samt sista datum för inlämnande av motioner. § 6 Medlemmar, partiföreningar och partidistrikt har rätt att lämna motioner till den fackliga rikskonferensen. Motioner ska vara den nationella fackliga nätverksledningen tillhanda senast två månader före konferensen. Den nationella fackliga nätverksledningen ansvarar för att bereda och besvara inkomna motioner. § 7 De förslag och ställningstaganden som den fackliga rikskonferensen bereder utgör underlag för partistyrelsens beslut. Partistyrelsen äger rätt att fastställa, ändra eller avslå förslagen.”

Undertecknat av

Patrik Strand, Malmö, Morgan Svensson, Malmö, Mårten Pavlov, Malmö, Ulrika Mårtensson, Malmö, Linda Svensson, Malmö, Bengt Carlsson, Malmö

D 77 Frölunda, m. fl.

Klimat- och ekologiskt ansvar som grundläggande princip

Vänsterpartiets stadgar anger i dag partiets socialistiska och feministiska grund samt målet om ett jämlikt och demokratiskt samhälle. Klimatkrisen och den pågående förlusten av biologisk mångfald visar dock att dessa mål inte kan uppnås utan ett tydligt och bindande ekologiskt ramverk.

Klimatkrisen är en systemkris som slår hårdast mot arbetarklassen och som hotar framtida generationers möjlighet till trygghet och välfärd. Utan respekt för planetens gränser undermineras både social rättvisa och demokratiskt självbestämmande. Att stadgefästa ansvar för klimatet och ekologin innebär därför att socialismens frigörelseprojekt tydligt förankras i de materiella villkor som livet på jorden sätter.

En sådan stadgeprincip säkerställer att miljö- och klimatansvar inte kan behandlas som ett avgränsat politikområde utan ska genomsyra partiets samlade politik, prioriteringar och organisering. Den tydliggör att Vänsterpartiet ser kampen mot exploatering av människor och natur som oupplösligt sammanlänkade och att ett hållbart samhälle måste byggas inom planetens bärkraft.

Föreslår kongressen besluta

att i Vänsterpartiets stadgar införa en grundläggande princip som slår fast att partiets politik och verksamhet ska bedrivas inom planetens ekologiska gränser och verka för en samhällsutveckling som är förenlig med vetenskapligt baserade klimatmål samt skydd av biologisk mångfald.

Undertecknat av

Pär Moberg, Skurup, Anna Bång, Järfälla, Stina Norgren, Järfälla, Maria Enge, Järfälla, Pia Hedberg, Järfälla

D 78 Enskild

Miljökommission inrättas

BAKGRUND

Vänsterpartiet har idag en programkommission som enligt stadgarna (§123) främst har i uppdrag att skapa debatt. Kommissionen ska också utveckla partiets programmatiska ställningstaganden och till kongressen föreslå förändringar rörande partiprogrammet. Den eldar på arbetet. Miljöfrågan är mänsklighetens ödesfråga enligt forskare och tidigare partiledare Gudrun Schyman, Schlaug och Persson, bland andra, och den behöver akut få en kommission.

ARGUMENT

Alla organisationer bör genomsyras av arbetet med klimat- och miljöfrågorna, eftersom dessa frågor är akut livsavgörande och inte väntar, utan måste tas tag i nu, här och av oss, som lever nu och är vuxna i den här tiden. Därför är det hög tid att även inrätta en stadgereglad miljökommission som diskuterar, engagerar och arbetar med förslag till praktisk politik.

Miljökommissionen kan dammsuga samhällen och internationell forskning för att hitta alla olika framsteg på miljöområdet, som samhällen och partier gör, för att vidare utveckla Vänsterpartiets miljöpolitik. Miljökommissionen är så viktig att den behöver ta plats i stadgarna. Miljöarbetet behöver ges samma framskjutna och tydligt reglerade plats som programkommissionen haft, med en reglering i stadgarna. Planeten kan inte vänta. Det är dags att ta ett steg.

LÖSNING

Vänsterpartiets miljökommission kan koncentrera sig på miljöfrågor, och genom sitt regelbundna strukturerade arbete ta både miljöfrågorna och medlemmarnas och väljarnas miljöengagemang på det allvar bara en demokratiskt beslutad kommission kan. Vänsterpartiets miljökommission behöver skapas och börja arbeta.

Föreslår kongressen besluta

att förslag till stadgeändring tas fram, som ger en miljökommission en eller flera paragrafer i stadgarna. att paragrafer i stadgarna som rör en miljökommission ska innehålla delar av följande tre meningar; Miljökommissionens uppgift är att stimulera till debatt om för partiet väsentliga teoretiska, ideologiska och strategiska frågor på miljöområdet, att utveckla partiets programmatiska ställningstaganden på miljöområdet och att lägga förslag till kongressen i frågor som rör miljö och klimat. Miljökommissionen yttrar sig över kongressmotioner som rör miljöområdet. Miljökommissionen rapporterar kontinuerligt sitt arbete till partistyrelsen.

Undertecknat av

Jack Ljunggren, Kortedala-Gamlestan-Bergsjön, Pia Hedberg, Järfälla

D 79 Enskild

V ska(ll) ha ett modernt språk

För närvarande används i stadgarna ordet skall i stället för ska. Det finns ingen anledning att hålla fast vid ett ålderdomligt språk även om skall kan vara fint. Att ska är att föredra före skall är något som Språkrådet rekommenderar, det är rådet rentav för lagtext där skall långsamt börjat mönstras ut. Denna motion vill därför göra språkbruket i stadgarna mer lättillgängligt och modernt.

Föreslår kongressen besluta

att ordet ”skall” genomgående i stadgarna ska bytas ut till ordet ”ska”.

Undertecknat av

Artemis Lumarker, Uppsala

D 80 Enskild

Ett stort parti behöver fler organisatoriska nivåer – dags för en fjärde

Vänsterpartiet är historiskt stort, med ett medlemsantal en bra bit över 25 000. Det är inte för inte vi nu ser över våra stadgar på den här kongressen. Men något saknas i partistyrelsens förslag – nämligen hur vi ska hantera behovet av en fjärde organisationsnivå.

Frågan är särskilt relevant i Västra Götaland där en region i dag omfattar fem partidistrikt. Det gäller också i Storstockholm, där Stockholms kommun består av flera partiföreningar som tillsammans behöver bära det kommunpolitiska arbetet. Men även i Malmö, Uppsala och Umeå, där partiföreningarna är stora och komplexa, finns det goda skäl att utreda hur en fjärde nivå skulle kunna stärka demokratin och organisationen.

Ser vi till andra riksdagspartier, exempelvis Socialdemokraterna, finns där redan en fjärde nivå. Grunden i deras organisation liknar vår – en förening, geografisk eller facklig. Det som skiljer är att deras föreningar sedan sammansluts i en arbetarekommun, och dessa arbetarekommuner sammanfaller med landets 290 primärkommuner. I de kommuner där underlaget för egna föreningar saknas, vare sig geografiskt, fackligt eller utifrån arbetsplats, finns istället bara arbetarekommunen. Den fungerar då i praktiken som en partiförening gör hos oss, där en kommun ofta motsvaras av en förening.

Vi som skriver den här motionen tror att det vore vettigt för vårt parti att införa denna lösning i vår egen organisation, inte minst för att stärka arbetet med fackliga partiföreningar i partiet. För att det ska göras ordentligt så behöver det tas fram ett väl utrett förslag kring detta, främst ihop med dom stora partidistrikten och partiföreningarna.

Föreslår kongressen besluta

att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att ta fram ett stadgeförslag ihop med de stora partidistrikten och partiföreningarna till nästa kongress på hur vi skulle kunna implementera en fjärde nivå i partiet som liknar hur Socialdemokraterna organiserar sig i arbetarekommuner.

Undertecknat av

Gustav Landström, Kommunalvästern Väst

D 81 Södertälje

Vägledning och stöttning i stadgefrågor

Vänsterpartiets stadgar är partiets högsta interna regelverk och grunden för vår interna demokrati. Idag är vägledningen spridd och ofta osäker, vilket kan leda till misstag och undergräva legitimiteten i fattade beslut.

För att stärka interndemokratin föreslås en (1) samlad stadgebilaga som tydligt vägleder i hur stadgarna ska tillämpas och tolkas på olika nivåer.

Bilagan kan innehålla: styrelsens roll och ansvar, handledning för valberedare, mallar för protokoll och möten, tydlig vägledning kring rutin- och riktningensbeslut, stöd för lokal och central organisering, rutiner för medlemsärenden och överklaganden samt praktiska riktlinjer för årsmöten och distriktsårskonferenser.

Den ska ge enhetligt stöd och ersätta spridda dokument, så att alla enkelt kan granska och fatta beslut i linje med stadgarnas anda och principer.

En tydlig stadgebilaga gör det enkelt att göra rätt, skapar trygghet i beslutsfattandet och säkerställer en demokratisk och transparent partiverksamhet som alla medlemmar kan lita på.

Föreslår kongressen besluta

att stadgarna, tillsammans med en (1) bilaga, ska utgöra komplett vägledning i stadgefrågor

D 82 Enskild

Utvärdering av stadgarna ur ett klassmässigt, feministiskt och antirasistiskt perspektiv

Vänsterpartiet är enligt partiprogrammet ett ”socialistiskt, feministiskt och antirasistiskt parti på ekologisk grund”.

Det medför att en av partiets huvuduppgifter är att tillvarata arbetarklassens, kvinnornas och de rasifierades intressen i det patriarkala och rasistiska klassamhälle som fortfarande präglar Sverige.

Partiets stadgar har särskilda regler för att tillvarata kvinnornas intressen inom Vänsterpartiet.

§ 21. Kvinnor skall vara representerade i valda organ och på förtroendeposter med minst 50 procent om inte synnerliga skäl förhindrar detta. I de fall där suppleanter förekommer skall såväl antalet ordinarie ledamöter som styrelsen som helhet bestå av minst 50 procent kvinnor. Om synnerliga skäl anförs skall särskilt beslut om detta fattas och skälen antecknas till protokollet.

§ 53 b. I syfte att stärka det internfeministiska arbetet ska könsseparatistiska träffar genomföras i anslutning till årskonferensen.

Några motsvarande regler finns inte för arbetare och rasifierade.

Det är enligt min uppfattning viktigt att kampen för arbetarnas, kvinnornas och de rasifierades rättigheter och ställning såväl i samhället i stort som inom Vänsterpartiet sker hand i hand.

Partistyrelsen bör därför göra en utvärdering av stadgarna ur ett klassmässigt, feministiskt och antirasistiskt perspektiv. Utvärderingen bör innehålla en enkät där partiets medlemmar ges möjlighet att ge sina synpunkter på frågeställningen. Partistyrelsen bör sedan återkomma till kommande förslag med en redovisning samt eventuella förslag till revidering av stadgarna.

Föreslår kongressen besluta

att kongressen uppdrar åt partistyrelsen att utvärdera stadgarna ur ett klassmässigt, feministiskt och antirasistiskt perspektiv

Undertecknat av

Jacob Johnson, Uppsala, Jessica Thunander, Skara